

Официален вестник на Европейския съюз

С 35

Издание
на български език

Информация и известия

Година 64

1 февруари 2021 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2021/С 35/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
--------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2021/С 35/02	Дело C-461/18 P: Решение на Съда (втори състав) от 3 декември 2020 г. — Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Distillerie Bonollo SpA и др. (Обжалване — Дмпинг — Внос на винена киселина с произход от Китай — Жалба, подадена от встъпила в първоинстанционното производство страна — Член 56, втора алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз — Частично междинно преразглеждане — Загуба на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, в хода на процедурата по преразглеждане — Промяна на окончателното антидмпингово мито — Определяне на нормалната стойност — Член 11, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Насрещна жалба — Жалба за отмяна, подадена от производители конкуренти, установени на територията на Европейския съюз — Допустимост — Пряко засягане — Разпределение на правомощията за изпълнение на съдебно решение)	2
2021/С 35/03	Дело C-787/18: Решение на Съда (седми състав) от 26 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Sögarð Fastigheter AB (Преюдициално запитване — Национално законодателство, съгласно което корекцията на приспаданията на данъка върху добавената стойност (ДДС) трябва да се извърши от данъчнозадължено лице, различно от това, което първоначално е приспаднало данъка — Продажба от дружество на частни лица на недвижим имот, отдаван под наем от посоченото дружество и от дружеството предишен собственик — Прекратяване на задължението за ДДС при продажбата на имота на частни лица)	3

BG

2021/C 35/04	Дело C-815/18: Решение на Съда (голям състав) от 1 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Преюдициално запитване — Директива 96/71/ЕО — Член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 — Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги — Шофьори в международния автомобилен превоз — Приложно поле — Понятие за командирован работник — Каботажни превози — Член 3, параграфи 1, 3 и 8 — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Колективни трудови договори, обявени за общоприложими)	3
2021/C 35/05	Дело C-823/18 P: Решение на Съда (втори състав) от 25 ноември 2020 г. — Европейска комисия/GEA Group AG (Обжалване — Картели — Европейски пазари на стабилизатори за топлина на базата на калай, епоксидирани соеви масла и естери — Определяне на цени, подялба на пазари и обмен на чувствителна търговска информация — Прилагане на таван от 10 % от оборота по отношение на един от правните субекти, съставляващи предприятието — Отмяна на решението за изменение на глобата, определена в първоначалното решение за установяване на нарушението — Глоби — Понятие за предприятие — Солидарна отговорност за заплащането на глобата — Принцип на равно третиране — Дата, на която глобата става изискуема в случай на изменение)	5
2021/C 35/06	Дело C-44/19: Решение на Съда (пети състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Repsol Petróleo, SA/Administración General del Estado (Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 21, параграф 3 — Невъзникване на данъчно задължение — Потребление на енергийни продукти в рамките на предприятие, в което същите са били произведени, за производство на крайни енергийни продукти, при което неизбежно се получават и неенергийни продукти)	5
2021/C 35/07	Дело C-49/19: Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. — Европейска комисия/Португалска република (Установяване на неизпълнение на задължения — Електронни съобщения — Универсална услуга и права на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Мрежи и услуги — Член 13 — Финансиране на задълженията за предоставяне на универсална услуга — Механизъм за разпределяне — Принципи на прозрачност, минимално нарушаване на пазара, недопускане на дискриминация и пропорционалност)	6
2021/C 35/08	Дело C-59/19: Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Съдебна компетентност — Член 7, точки 1 и 2 — Специална компетентност по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — Иск за преустановяване на търговски практики, които се смятат за противоречащи на конкурентното право — Твърдение за злоупотреба с господстващо положение, изразяваща се в търговски практики, обхванати от договорни разпоредби — Онлайн платформа за хотелски резервации booking.com)	6
2021/C 35/09	Дело C-62/19: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București (Преюдициално запитване — Член 56 ДФЕС — Приложимост — Изцяло вътрешно положение — Директива 2000/31/ЕО — Член 2, буква а) — Понятие „услуги на информационното общество“ — Член 3, параграфи 2 и 4 — Член 4 — Приложимост — Директива 2006/123/ЕО — Услуги — Глави III (Свобода на установяване за доставчиците) и IV (Свободно движение на услуги) — Приложимост — Членове 9 и 10 — Директива (ЕС) 2015/1535 — Член 1, параграф 1, букви д) и е) — Понятие „правило за услуги“ — Понятие „технически регламент“ — Член 5, параграф 1 — Липса на предварително уведомление — Противопоставимост — Дейност по свързване посредством приложение за смартфон на лица, които желаят да ползват градски превоз, с таксиметрови шофьори, които притежават разрешително — Квалифициране — Национална правна уредба, според която за тази дейност е необходимо предварително разрешение)	7
2021/C 35/10	Съединени дела C-72/19 P и C-145/19 P: Решение на Съда (седми състав) от 3 декември 2020 г. — Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Ограничителни мерки, наложени с оглед на положението в Египет — Замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Запазване на името на жалбоподателите — Решение на орган на трета държава — Задължение на Съвета на Европейския съюз да провери дали това решение е било прието при спазване на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита — Задължение за мотивиране)	8

2021/C 35/11	Съединени дела C-225/19 и C-226/19: Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициални запитвания от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Нидерландия) — R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)/Minister van Buitenlandse Zaken (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Визов кодекс на Общността — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 32, параграфи 1 — 3 — Решение, с което се отказва издаване на виза — Приложение VI — Стандартен формуляр — Мотивиране — Заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или за международните отношения на държава членка — Член 22 — Процедура на предварителна консултация с централните органи на други държави членки — Възражение срещу издаването на виза — Жалба срещу решение, с което се отказва издаване на виза — Обхват на съдебния контрол — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита)	10
2021/C 35/12	Дело C-269/19: Решение на Съда (първи състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Banca B. SA/A.A.A. (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Последици от установяването на неравноправния характер на клауза — Заместване на неравноправната клауза — Начин на изчисляване на променливия лихвен процент — Допустимост — Насочване на страните към преговори)	10
2021/C 35/13	Дело C-302/19: Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Istituto nazionale della previdenza sociale/WS (Преюдициално запитване — Директива 2011/98/ЕС — Права на работниците, които са от трети страни и притежават единно разрешение — Член 12 — Право на равно третиране — Социална сигурност — Правна уредба на държава членка, която за целите на определяне на правото на семейно обезщетение изключва членовете на семейството на притежател на единно разрешение, които не пребивават на територията на тази държава членка)	11
2021/C 35/14	Дело C-303/19: Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Istituto nazionale della previdenza sociale/VR (Преюдициално запитване — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани на трети страни — Член 11 — Право на равно третиране — Социална сигурност — Правна уредба на държава членка, която за целите на определяне на правото на семейно обезщетение изключва членовете на семейството на дългосрочно пребиваващ гражданин на трета страна, които не пребивават на територията на тази държава членка)	12
2021/C 35/15	Дело C-311/19: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR (Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Национално законодателство, забраняващо организирането на хазартни игри на някои места — Приложимост на член 56 ДФЕС — Наличие на трансграничен елемент)	12
2021/C 35/16	Дело C-320/19: Решение на Съда (пети състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Член 3, буква з) — Нови участници — Член 10а — Преходен режим за безплатно разпределяне на квоти — Решение 2011/278/ЕС — Член 18, параграф 1, буква в) — Горивно равнище на активност — Член 18, параграф 2, втора алинея — Стойност на коефициента на използване на капацитета)	13
2021/C 35/17	Дело C-352/19 P: Решение на Съда (първи състав) от 3 декември 2020 г. — Région de Bruxelles-Capitale/Европейска комисия (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324 — Подновяване на одобрението на активното вещество глифозат — Член 263 ДФЕС — Процесуална легитимация на регионално образувание — Пряко засягане)	13
2021/C 35/18	Дело C-372/19: Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Ondernemingsrechtbank Antwerpen — Белгия) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV (Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 102 ДФЕС — Злоупотреба с господстващо положение — Понятие за несправедливи цени — Дружество за колективно управление на авторски права — Фактическо монополно положение — Господстващо положение — Злоупотреба — Изпълнение на музикални произведения по време на музикални фестивали — Таблица, основана на брутните приходи, получени от продажбата на входни билети — Разумно съотношение с услугата на дружеството за колективно управление — Определяне на действително изпълнената част от музикалния репертоар на дружеството за колективно управление)	14

2021/C 35/19	Дело C-445/19: Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV2/Danmark A/S, Кралство Дания (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Обществен радио- и телевизионен оператор — Член 106, параграф 2 ДФЕС — Услуги от общ икономически интерес — Помощ, съвместима с вътрешния пазар — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Уведомление — Липса — Задължение на получателя за плащане на лихва за периода на неправомерност на помощта — Изчисляване на лихвата — Суми, които следва да бъдат взети предвид)	15
2021/C 35/20	Дело C-510/19: Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel — Белгия) — Наказателно производство срещу AZ (Преюдициално запитване — Полиейско и съдебно сътрудничество по наказателни дела — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 2 — Понятие „изпълняващ съдебен орган“ — Член 27, параграф 2 — Специално правило — Член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 — Изключение — Наказателно преследване за „престъпление, различно от това“, за което се иска предаване — Съгласие на изпълняващия съдебен орган — Съгласие на прокурор от изпълняващата държава членка)	16
2021/C 35/21	Дело C-767/19: Решение на Съда (десети състав) от 3 декември 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО — Вътрешен пазар на електроенергия и на природен газ — Ефективно отделяне между управлението на електропреносните и газопреносните мрежи, от една страна, и дейностите по доставка и производство, от друга страна — Създаване на независими регулаторни национални органи)	16
2021/C 35/22	Дело C-799/19: Решение на Съда (осми състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Košice I — Словакия) — NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2008/94/ЕО — Членове 2 и 3 — Закрила на работниците в случай на неплатежоспособност на техния работодател — Понятия „дължими вземания“ на работниците и служителите и „неплатежоспособност на работодател“ — Трудова злоупотреба — Смърт на работник или служител — Обезщетение за неимуществените вреди — Събиране на вземането от работодателя — Невъзможност — Гарантираща институция)	17
2021/C 35/23	Дело C-455/18 P: Жалба, подадена на 12 юли 2018 от Oliver Spieker срещу определението на Общия съд (седми състав), постановено на 8 май 2018 г по дело T-92/18 — Oliver Spieker/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	18
2021/C 35/24	Дело C-259/20 P: Жалба, подадена на 11 юни 2020 г. от João Miguel Barata срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 2 април 2020 г. по дело T-81/18, Barata/Парламент	18
2021/C 35/25	Дело C-307/20 P: Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-445/18 — Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/EUIPO	19
2021/C 35/26	Дело C-308/20 P: Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-535/18 — Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/EUIPO	19
2021/C 35/27	Дело C-309/20 P: Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-443/18 — Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/EUIPO	19
2021/C 35/28	Дело C-310/20 P: Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-446/18 — Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	20
2021/C 35/29	Дело C-311/20 P: Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-444/18 — Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	20

2021/C 35/30	Дело C-312/20 P: Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-534/18 — Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) . .	20
2021/C 35/31	Дело C-316/20: Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Португалия), постъпило на 16 юли 2020 г. — VO и др./SATA International — Azores Airlines SA	21
2021/C 35/32	Дело C-400/20 P: Жалба, подадена на 21 август 2020 г. от Dermavita Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 юни 2020 г. по дело T-104/19 — Dermavita/EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	21
2021/C 35/33	Дело C-465/20 P: Жалба, подадена на 25 септември 2020 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 15 юли 2020 г. по съединени дела T-778/16 и T-892/16, Ирландия и други/Комисия	22
2021/C 35/34	Дело C-502/20: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 5 октомври 2020 г. — TP/Institut des Experts en Automobiles	23
2021/C 35/35	Дело C-521/20: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Австрия), постъпило на 19 октомври 2020 г. — J.P./B.d.S.L.	24
2021/C 35/36	Дело C-522/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 19 октомври 2020 г. — OE/VY	24
2021/C 35/37	Дело C-525/20: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 октомври 2020 г. — Сдружение France Nature Environnement/Министър председателят и министърът на солидарния екологичен преход	25
2021/C 35/38	Дело C-538/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 октомври 2020 г. — Finanzamt B/W AG	25
2021/C 35/39	Дело C-559/20: Преюдициално запитване от Landgericht Saarbrücken (Германия), постъпило на 26 октомври 2020 г. — Koch Media GmbH/FU	26
2021/C 35/40	Дело C-573/20: Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Parma (Италия), постъпило на 30 октомври 2020 г. — Casa di Cura Città di Parma SpA/Agenzia delle Entrate	27
2021/C 35/41	Дело C-574/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht (Австрия), постъпило на 3 ноември 2020 г. — XO/Finanzamt Waldviertel	28
2021/C 35/42	Дело C-576/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 ноември 2020 г. — CC/Pensionsversicherungsanstalt	31
2021/C 35/43	Дело C-589/20: Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия), постъпило на 10 ноември 2020 г. — JR/Austrian Airlines AG	32
2021/C 35/44	Дело C-591/20: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 ноември 2020 г. — Reprensus GmbH/C-B Павлови Трейд ЕООД	32
2021/C 35/45	Дело C-594/20: Преюдициално запитване от Markkinaoikeus (Финландия), постъпило на 12 ноември 2020 г. — Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy	33
2021/C 35/46	Дело C-595/20: Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshof (Австрия), постъпило на 13 ноември 2020 г. — UE/ShareWood Switzerland AG и VF	33

2021/C 35/47	Дело C-596/20: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 12 ноември 2020 г. — DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	34
2021/C 35/48	Дело C-598/20: Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 13 ноември 2020 г. — AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima	36
2021/C 35/49	Дело C-599/20: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 13 ноември 2020 г. — UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	36
2021/C 35/50	Дело C-601/20: Преюдициално запитване от Tribunal d'arrondissement (Люксембург), постъпило на 13 ноември 2020 г. — Sovim SA/Luxembourg Business Registers	37
2021/C 35/51	Дело C-613/20: Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 18 ноември 2020 г. — CS/Eurowings GmbH	39
2021/C 35/52	Дело C-614/20: Преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus (Естония), постъпило на 18 ноември 2020 г. — AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	40

Общ съд

2021/C 35/53	Дело T-714/18: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Adraces/Комисия (Арбитражна клауза — Рамково споразумение за партньорство — Местен информационен център Europe Direct — Прекратяване на договора без посочване на причина — Правна сигурност — Принцип на добросъвестност — Пропорционалност — Зачитане на правата и законните интереси на страната по договора — Право на добра администрация)	42
2021/C 35/54	Дело T-722/18: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Repsol/EUIPO — Basic (BASIC) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „BASIC“ — По-ранни национални търговски наименования „basic“ и „basic AG“ — Относителни основания за отказ — Използване в процеса на търговията на знак с по-голям обхват от местния — Член 8, параграф 4 и член 53, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 и член 60, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Обявяване на частична недействителност — Решение, взето след отмяната от Общия съд на предходно решение — Отнасяне на делото до апелативен състав — Липса на компетентност на органа, извършил отнасянето — Член 1г от Регламент (ЕО) № 216/96 — Насрещна жалба)	42
2021/C 35/55	Дело T-247/19: Решение на Общия съд от 2 декември 2020 г. — Thunus и др./ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Годишна корекция на възнагражденията — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания — Консултации с персонала — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)	43
2021/C 35/56	Дело T-318/19: Решение на Общия съд от 2 декември 2020 г. — Thunus и др./ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Годишна корекция на възнагражденията — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания — Консултации с персонала — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)	44
2021/C 35/57	Дело T-620/19: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Ace of spades/EUIPO — Krupp и Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на триизмерна марка на Европейския съюз „JC JEAN CALL Champagne ROSÉ“ — По-ранни триизмерни марки на Европейския съюз — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)	44

2021/C 35/58	Дело T-621/19: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Ace of spades/EUIPO — Krupp и Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на триизмерна марка на Европейския съюз „JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE“ — По-ранни триизмерни марки на Европейския съюз — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)	45
2021/C 35/59	Дело T-622/19: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Ace of spades/EUIPO — Krupp и Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на триизмерна марка на Европейския съюз „JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE“ — По-ранни триизмерни марки на Европейския съюз — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)	46
2021/C 35/60	Дело T-705/19: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — GV/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Психически тормоз — Молба за съдействие — Отхвърляне на молбата — Интерес на службата — Равностойност на длъжности — Разумен срок — Липса на начало на доказателство — Отговорност)	46
2021/C 35/61	Дело T-819/19: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Man and Machine/EUIPO — Bim Freelance („bim ready“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „bim ready“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „BIM freelance“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Ограничаване на услугите, посочени в заявката за марка)	47
2021/C 35/62	Дело T-858/19: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — easyCosmetic Swiss/EUIPO — UWI (easycosmetic) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „easyCosmetic“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	48
2021/C 35/63	Дело T-30/20: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Promed/EUIPO — Centrumelektroniki (Promed) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Promed“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	48
2021/C 35/64	Дело T-190/20: Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Almea/EUIPO — Sanacorp Pharmahandel („Almea“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Almea“ — По-ранна национална словна марка „MEA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	49
2021/C 35/65	Дело T-536/19: Определение на Общия съд от 7 декември 2020 г. — Militos Symvouleftiki/Комисия (Жалба за отмяна — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Доставка на услуги във връзка с организирането на информационни дейности за сметка на представителството на Комисията в Гърция — Отмяна на процедурата за възлагане на обществена поръчка — Липса на правен интерес — Недопустимост)	50
2021/C 35/66	Дело T-792/19: Определение на Общия съд от 4 декември 2020 г. — Agepha Pharma/EUIPO — Arogerpha Arzneimittel (AGERPHA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	50

2021/C 35/67	Дело T-185/20: Определение на Общия съд от 1 декември 2020 г. — Tikal Marine Systems/EUIPO — Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне) . . .	51
2021/C 35/68	Дело T-192/20: Определение на Общия съд от 1 декември 2020 г. — Tikal Marine Systems/EUIPO — Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне) . . .	51
2021/C 35/69	Дело T-685/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Asian Gear/EUIPO — Multimox (Roller)	52
2021/C 35/70	Дело T-686/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Asian Gear/EUIPO — Multimox (Roller)	53
2021/C 35/71	Дело T-695/20: Иск, предявен на 18 ноември 2020 г. — OG/ЕИБ	53
2021/C 35/72	Дело T-703/20: Жалба, подадена на 27 ноември 2020 г. — Mylan Ireland/EMA	54
2021/C 35/73	Дело T-706/20: Жалба, подадена на 30 ноември 2020 г. — MiMedx Group/EUIPO — DIZG (Epiflex)	55
2021/C 35/74	Дело T-711/20: Жалба, подадена на 3 декември 2020 г. — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy)	56
2021/C 35/75	Дело T-712/20: Жалба, подадена на 3 декември 2020 г. — Škoda Investement/EUIPO — Škoda Auto (Емблема на стрела с крило)	57
2021/C 35/76	Дело T-715/20: Жалба, подадена на 4 декември 2020 г. — Degode/EUIPO — Leo Pharma (Skinovea)	57
2021/C 35/77	Дело T-721/20: Иск, предявен на 9 декември 2020 г. — Съвместно предприятие „Чисто небе 2“/NG	58
2021/C 35/78	Дело T-722/20: Жалба, подадена на 10 декември 2020 г. — Far Polymers и др./Комисия	59

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/С 35/01)

Последна публикация

ОВ С 28, 25.1.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 19, 18.1.2021 г.

ОВ С 9, 11.1.2021 г.

ОВ С 443, 21.12.2020 г.

ОВ С 433, 14.12.2020 г.

ОВ С 423, 7.12.2020 г.

ОВ С 414, 30.11.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 3 декември 2020 г. — Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Distillerie Bonollo SpA и др.

(Дело C-461/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дмпинг — Внос на винена киселина с произход от Китай — Жалба, подадена от встъпила в първоинстанционното производство страна — Член 56, втора алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз — Частично междинно преразглеждане — Загуба на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, в хода на процедурата по преразглеждане — Пролъна на окончателното антидмпингово мито — Определяне на нормалната стойност — Член 11, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Насрещна жалба — Жалба за отмяна, подадена от производители конкуренти, установени на територията на Европейския съюз — Допустимост — Пряко засягане — Разпределение на правомощията за изпълнение на съдебно решение)

(2021/C 35/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (представители: K. Adamantopoulos, dikigoros, и Me P. Billiet, advocaat)

Други страни в производството: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (представители: R. MacLean, solicitor и A. Bochon, avocat), Comercial Química Sarasa SL, Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile и M. B. Driessen, подпомагани от N. Tuominen, avocată), Европейска комисия (представители: M. França, J.-F. Brakeland и A. Demeneix)

Диспозитив

- 1) Отхвърля главната жалба.
- 2) Отменя точка 2 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 3 май 2018 г., Distillerie Bonollo и др./Съвет (T-431/12, EU:T:2018:251), с която Общият съд на Европейския съюз задължава Съвета на Европейския съюз да предприеме необходимите мерки за изпълнение на това решение.
- 3) Отхвърля насрещната жалба в останалата ѝ част.
- 4) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd заплаща, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA и Caviro Distillerie Srl, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия във връзка с главната жалба.
- 5) Европейската комисия заплаща, наред с направените от нея съдебни разноски, четири пети от разноските на Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA и Caviro Distillerie Srl във връзка с насрещната жалба.

- 6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd и Съветът на Европейския съюз понасят съдебните разноски, направени от тях във връзка с насрещната жалба.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 24.9.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 26 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Sögård Fastigheter AB

(Дело C-787/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Национално законодателство, съгласно което корекцията на приспаданията на данъка върху добавената стойност (ДДС) трябва да се извърши от данъчнозадължено лице, различно от това, което първоначално е приспаднало данъка — Продажба от дружество на частни лица на недвижим имот, отдаван под наем от посоченото дружество и от дружеството предишен собственик — Прекратяване на задължението за ДДС при продажбата на имота на частни лица)

(2021/C 35/03)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: Sögård Fastigheter AB

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което предвижда на основание член 188, параграф 2 от тази директива, че продавачът на недвижим имот не е длъжен да извърши корекция на приспадането на платения по получени доставки данък върху добавената стойност, когато купувачът ще използва имота единствено за сделки, пораждащи право на приспадане, и същевременно задължава купувача да извърши корекция на това приспадане за остатъка от периода на корекцията, когато на свой ред прехвърля имота на трето лице, което не възнамерява да го използва за такива сделки.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 25.2.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Дело C-815/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 96/71/ЕО — Член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 — Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги — Шофьори в международния автомобилен превоз — Приложно поле — Понятие за командирован работник — Каботажни превози — Член 3, параграфи 1, 3 и 8 — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Колективни трудови договори, обявени за общоприложими)

(2021/C 35/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Ответници: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Диспозитив

1) Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги трябва да се тълкува в смисъл, че е приложима към транснационалното предоставяне на услуги в сектора на автомобилния транспорт.

2) Член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 от Директива 96/71 трябва да се тълкуват в смисъл, че работник, който работи като шофьор в сектора на международния автомобилен превоз, в рамките на чартърен договор между наелото го предприятие, установено в една държава членка, и предприятие, намиращо се в държава членка, различна от тази, в която заинтересованото лице обичайно работи, е работник, командирован на територията на държава членка, по смисъла на посочените разпоредби, когато за съответния ограничен период изпълнението на работата му има достатъчна връзка с тази територия. Наличието на такава връзка се определя чрез обща преценка на фактори като естеството на работата, която съответният работник извършва на въпросната територия, силата на връзката на работата на този работник с територията на всяка държава членка, в която той работи, както и дела на тази работа в цялата транспортна услуга.

Фактът, че шофьор в международния автомобилен превоз, който е бил предоставен от предприятие, установено в една държава членка, на предприятие, установено в друга държава членка, получава присъщите за своите задачи инструкции, започва или приключва изпълнението на тези задачи в седалището на второто предприятие, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че този шофьор е бил командирован на територията на тази друга държава членка, по смисъла на Директива 96/71, след като други фактори сочат, че изпълнението на работата му няма достатъчна връзка с тази територия.

3) Член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 от Директива 96/71 трябва да се тълкуват в смисъл, че съществуването на обща група между предприятията, които са страни по договора за предоставяне на работници, само по себе си не е от значение при преценката дали е налице командироване на работници.

4) Член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 от Директива 96/71 трябва да се тълкуват в смисъл, че работник, който работи като шофьор в сектора на автомобилния транспорт и в рамките на чартърен договор между наелото го предприятие, установено в една държава членка, и предприятие, намиращо се в друга държава членка, извършва каботажни превози на територията на държава членка, различна от тази, на чиято територия обичайно работи, по принцип трябва да се счита за командирован на територията на държавата членка, в която са извършвани тези превози. Продължителността на каботажния превоз е без значение при преценката дали е налице такова командироване, като това не засяга евентуалното прилагане на член 3, параграф 3 от тази директива.

5) Член 3, параграфи 1 и 8 от Директива 96/71 трябва да се тълкува в смисъл, че въпросът дали даден колективен трудов договор е бил обявен за общоприложим трябва да се преценява от гледна точка на приложимото национално право. На съдържащото се в тези разпоредби понятие отговаря колективен трудов договор, който не е бил обявен за общоприложим, но чието спазване е условие обхванатите от него предприятия да бъдат освободени от прилагането на друг, от своя страна обявен за общоприложим, колективен трудов договор, и чиито разпоредби по същество са идентични с разпоредбите на този друг колективен трудов договор.

(¹) ОВ C 122, 1.4.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 ноември 2020 г. — Европейска комисия/GEA Group AG(Дело C-823/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картели — Европейски пазари на стабилизатори за топлина на базата на калай, епоксидирани соеви масла и естери — Определяне на цени, подялба на пазари и обмен на чувствителна търговска информация — Прилагане на таван от 10 % от оборота по отношение на един от правните субекти, съставляващи предприятието — Отмяна на решението за изменение на глобата, определена в първоначалното решение за установяване на нарушението — Глоби — Понятие за предприятие — Солидарна отговорност за заплащането на глобата — Принцип на равно третиране — Дата, на която глобата става изискуема в случай на изменение)

(2021/C 35/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: първоначално T. Christoforou, P. Rossi и V. Bottka, впоследствие P. Rossi и V. Bottka)

Друга страна в производството: GEA Group AG (представители: C. Wagner и I. du Mont, Rechtsanwälte)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 18 октомври 2018 г., GEA Group/Комисия (T-640/16, EU:T:2018:700).
- 2) Връща дело T-640/16 на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 93, 11.3.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Repsol Petróleo, SA/Administración General del Estado(Дело C-44/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 21, параграф 3 — Невъзникване на данъчно задължение — Потребление на енергийни продукти в рамките на предприятие, в което същите са били произведени, за производство на крайни енергийни продукти, при което неизбежно се получават и неенергийни продукти)

(2021/C 35/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Repsol Petróleo, SA

Ответник: Administración General del Estado

Диспозитив

Член 21, параграф 3, първо изречение от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията трябва да се тълкува в смисъл, че когато предприятие, което произвежда енергийни продукти, предназначени да бъдат използвани като горива за отопление или моторни горива, потребява енергийни продукти, които самото то е произвело, и когато чрез този процес то неизбежно получава и неенергийни продукти, които впоследствие са икономически оползотворени, частта от потреблението, водеща до получаването на тези неенергийни продукти, не попада в обхвата на изключението от възникването на задължение за данък върху енергийните продукти, предвидено в тази разпоредба.

(¹) ОВ С 155, 6.5.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-49/19) (¹)

(Установяване на неизпълнение на задължения — Електронни съобщения — Универсална услуга и права на потребителите във връзка с електронните съобщителни трези и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Мрежи и услуги — Член 13 — Финансиране на задълженията за предоставяне на универсална услуга — Механизъм за разпределяне — Принципи на прозрачност, минимално нарушаване на пазара, недопускане на дискриминация и пропорционалност)

(2021/C 35/07)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: първоначално L. Nicolae, P. Costa de Oliveira и G. Braga da Cruz, впоследствие L. Nicolae и G. Braga da Cruz)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa и J. Marques, подпомогани от D. Silva Moraes, advogado)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV

(Дело C-59/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Съдебна компетентност — Член 7, точки 1 и 2 — Специална компетентност по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — Иск за преустановяване на търговски практики, които се смятат за противоречащи на конкурентното право — Твърдение за злоупотреба с господстващо положение, изразяваща се в търговски практики, обхванати от договорни разпоредби — Онлайн платформа за хотелски резервации booking.com)

(2021/C 35/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Ответник: Booking.com BV

Диспозитив

Член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за иск с предмет преустановяване на някои действия, предприети в рамките на договорното правоотношение, обвързващо ищеца и ответника, който иск е основан на твърдение за злоупотреба с господстващо положение, извършена от ответника, в нарушение на конкурентното право.

(¹) ОВ C 155, 6.5.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Дело C-62/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 56 ДФЕС — Приложимост — Изцяло вътрешно положение — Директива 2000/31/ЕО — Член 2, буква а) — Понятие „услуги на информационното общество“ — Член 3, параграфи 2 и 4 — Член 4 — Приложимост — Директива 2006/123/ЕО — Услуги — Глави III (Свобода на установяване за доставчиците) и IV (Свободно движение на услуги) — Приложимост — Членове 9 и 10 — Директива (ЕС) 2015/1535 — Член 1, параграф 1, букви д) и е) — Понятие „правило за услуги“ — Понятие „технически регламент“ — Член 5, параграф 1 — Липса на предварително уведомление — Противопоставимост — Дейност по свързване посредством приложение за смартфон на лица, които желаят да ползват градски превоз, с таксиметрови шофьори, които притежават разрешително — Квалифициране — Национална правна уредба, според която за тази дейност е необходимо предварително разрешение)

(2021/C 35/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Star Taxi App SRL

Ответници: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

в присъствието на: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Диспозитив

- 1) Член 2, буква а) от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), който препраща към член 1, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество, трябва да се тълкува в смисъл, че представлява „услуга на информационното общество“ по смисъла на тези разпоредби посредническа услуга, която се изразява в свързването срещу възнаграждение, посредством приложение за смартфон, на лица, желаещи да ползват градски превоз, с притежаващи разрешително таксиметрови шофьори, като за тази цел доставчикът на посочената услуга сключва договори за доставка на услуги с тези шофьори срещу плащането на месечен абонамент, но не им предава поръчките, не определя цената на курса, нито пък я получава от тези лица, които я плащат директно на таксиметровия шофьор, и не упражнява контрол върху качеството на превозните средства и на техните шофьори, както и върху поведението на последните.
- 2) Член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 трябва да се тълкува в смисъл, че не представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба правна уредба на местен орган, според която за предоставянето на посредническа услуга — с предмет свързване срещу възнаграждение посредством приложение за смартфон на лица, желаещи да ползват градски превоз, с притежаващи разрешително таксиметрови шофьори, която се квалифицира като „услуга на информационното общество“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2015/1535 — е необходимо предварително разрешение, което вече се изисква за останалите доставчици на услугата по резервация на такси.
- 3) Член 56 ДФЕС, член 3, параграфи 2 и 4 от Директива 2000/31 и член 16 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат към положение, при което всички релевантни елементи настъпват в границите само на една държава членка.

Член 4 от Директива 2000/31 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към правна уредба на държава членка, според която за предоставянето на посредническа услуга — с предмет свързване срещу възнаграждение посредством приложение за смартфон на лица, желаещи да ползват градски превоз, с притежаващи разрешително таксиметрови шофьори, която се квалифицира като „услуга на информационното общество“ по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2000/31, който препраща към член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2015/1535 — е необходимо предварително разрешение, което вече се изисква за останалите доставчици на услугата по резервация на такси.

Членове 9 и 10 от Директива 2006/123 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, според която за предоставянето на посредническа услуга — с предмет свързване срещу възнаграждение посредством приложение за смартфон на лица, желаещи да ползват градски превоз, с притежаващи разрешително таксиметрови шофьори — е необходимо предварително разрешение за упражняване на дейността им, когато условията за получаване на това разрешение не отговарят на предвидените в тези членове изисквания, тъй като налагат по-специално неподходящи за съответната услуга технически изисквания, което трябва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 164, 13.5.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 3 декември 2020 г. — Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Съвет на Европейския съюз

(Съединени дела C-72/19 P и C-145/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки, наложени с оглед на положението в Египет — Запразяване на финансови средства и икономически ресурси — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се запразяват — Запазване на илето на жалбоподателите — Решение на орган на трета държава — Задължение на Съвета на Европейския съюз да провери дали това решение е било прието при спазване на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита — Задължение за мотивиране)

(2021/C 35/10)

Език на производството: английски

Страни

(Дело C-72/19 P)

Жалбоподатели: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (представители: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, както и G. Martin, C. Enderby Smith и F. Holmeys, solicitors)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално J. Kneale и V. Piessevaux, впоследствие A. Antoniadis и V. Piessevaux)

(Дело C-145/19 P)

Жалбоподатели: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, който действа от свое име и от името на Suzanne Saleh Thabet и на Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, и тримата наследници на г-н Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (представители: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith и F. Holmeyer, solicitors)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално J. Kneale и V. Piessevaux, впоследствие M. Balta и V. Piessevaux)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 22 ноември 2018 г., Saleh Thabet и др./Съвет (Т-274/16 и Т-275/16, непубликувано, EU:T:2018:826), с което Общият съд отхвърля жалбите за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/411 на Съвета от 18 март 2016 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет и на Решение (ОВППС) 2017/496 на Съвета от 21 март 2017 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет.
- 2) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 декември 2018 г., Mubarak/Съвет (Т-358/17, непубликувано, EU:T:2018:905).
- 3) Отменя Решения 2016/411 и 2017/496 в частта, в която се отнасят до г-жа Suzanne Saleh Thabet, г-н Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, г-н Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, г-жа Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh и г-жа Khadiga Mahmoud El Gammal.
- 4) Отменя Решение 2017/496, Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/491 на Съвета от 21 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 270/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, Решение (ОВППС) 2018/466 на Съвета от 21 март 2018 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/465 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 270/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, в частта, в която посочените актове се отнасят до г-н Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
- 5) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени както в първоинстанционните производства, така и в производствата по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 6.5.2019 г.
ОВ С 148, 29.4.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициални запитвания от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Нидерландия) — R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)/Minister van Buitenlandse Zaken

(Съединени дела C-225/19 и C-226/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Визов кодекс на Общността — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 32, параграфи 1 — 3 — Решение, с което се отказва издаване на виза — Приложение VI — Стандартен формуляр — Мотивиране — Заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или за международните отношения на държава членка — Член 22 — Процедура на предварителна консултация с централните органи на други държави членки — Възражение срещу издаването на виза — Жалба срещу решение, с което се отказва издаване на виза — Обхват на съдебния контрол — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита)

(2021/C 35/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Страни в главното производство

Жалбоподатели: R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)

Ответник: Minister van Buitenlandse Zaken

Диспозитив

Член 32, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, от една страна, че изисква от държавата членка, приела окончателно решение за отказ да издаде виза на основание член 32, параграф 1, буква а), подточка vi) от Регламент № 810/2009, изменен с Регламент № 610/2013, поради отправеното от друга държава членка възражение за издаване на визата, да посочи в това решение коя държава членка е отправила такова възражение, конкретното основание за отказ, възприето на базата на това възражение, евентуално заедно със съображенията по същество за възражението, както и органа, към който кандидатът за виза може да се обърне, за да разбере кои са наличните способи за защита в другата държава членка, и от друга страна, че когато срещу това решение е подадена жалба на основание член 32, параграф 3 от Регламент № 810/2009, изменен с Регламент № 610/2013, съдилищата на приелата решението държава членка не могат да разглеждат по същество законосъобразността на възражението срещу издаването на визата, отправено от друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ C 187, 3.6.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Banca B. SA/A.A.A.

(Дело C-269/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Последници от установяването на неравноправния характер на клауза — Заместване на неравноправната клауза — Начин на изчисляване на променливия лихвен процент — Допустимост — Насочване на страните към преговори)

(2021/C 35/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banca B. SA

Ответник: A.A.A.

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че след констатирането на неравноправния характер на клаузите, установяващи механизма за определяне на променливия лихвен процент в договор за кредит като разглеждания в главното производство, и когато този договор не може да се изпълнява след премахването на съответните неравноправни клаузи, обявяването на посочения договор за недействителен би имало особено неблагоприятни последици за потребителя и не съществува никаква диспозитивна разпоредба от националното право, националният съд трябва, като вземе предвид цялото вътрешно право, да вземе всички необходими мерки, за да защити потребителя от особено неблагоприятните последици, които би могло да породи обявяването на посочения договор за недействителен. При обстоятелства като разглежданите в главното производство няма никаква пречка по-конкретно националният съд да прикани страните да водят преговори за определянето на условията за изчисляване на лихвения процент, стига да определи рамката за тези преговори и те да имат за цел установяването на действително равновесие между правата и задълженията на съдоговорителите, при което се взема по-специално предвид целта за защита на потребителя, залегнала в основата на Директива 93/13.

(¹) ОВ C 238, 15.7.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Istituto nazionale della previdenza sociale/WS

(Дело C-302/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2011/98/ЕС — Права на работниците, които са от трети страни и притежават единно разрешение — Член 12 — Право на равно третиране — Социална сигурност — Правна уредба на държава членка, която за целите на определяне на правото на семейно обезщетение изключва членовете на семейството на притежател на единно разрешение, които не пребивават на територията на тази държава членка)

(2021/C 35/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto nazionale della previdenza sociale

Ответник: WS

Диспозитив

Член 12, параграф 1, буква д) от Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, по силата на която членовете на семейството на притежател на единно разрешение по смисъла на член 2, буква в) от същата директива, които не пребивават на територията на тази държава членка, а в трета страна, не се вземат предвид за целите на определянето на правото на социалноосигурително обезщетение, докато членовете на семейството на гражданин на споменатата държава членка, които пребивават в трета страна, се вземат предвид.

(¹) ОВ C 288, 26.8.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Istituto nazionale della previdenza sociale/VR

(Дело C-303/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани на трети страни — Член 11 — Право на равно третиране — Социална сигурност — Правна уредба на държава членка, която за целите на определяне на правото на семейно обезщетение изключва членовете на семейството на дългосрочно пребиваващ гражданин на трета страна, които не пребивават на територията на тази държава членка)

(2021/С 35/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto nazionale della previdenza sociale

Ответник: VR

Диспозитив

Член 11, параграф 1, буква г) от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка — по силата на която членовете на семейството на дългосрочно пребиваващ по смисъла на член 2, буква б) от същата директива, които не пребивават на територията на тази държава членка, а в трета страна, не се вземат предвид за целите на определянето на правото на социалноосигурително обезщетение, докато членовете на семейството на гражданин на споменатата държава членка, които пребивават в трета страна, се вземат предвид — ако при транспонирането в националното си право на споменатата директива тази държава членка не е изразила намерение да се позове на допустимата съгласно член 11, параграф 2 от същата директива дерогация на правото на равно третиране.

⁽¹⁾ ОВ С 288, 26.8.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR

(Дело C-311/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Национално законодателство, забраняващо организирането на хазартни игри на някои места — Приложимост на член 56 ДФЕС — Наличие на трансграничен елемент)

(2021/С 35/15)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: BONVER WIN, a.s.

Ответник: Ministerstvo financí ČR

Диспозитив

Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага спрямо положението на установено в държава членка дружество, което е изгубило разрешението си да организира хазартни игри след влизането в сила в тази държава членка на правна уредба, определяща местата, в които е разрешено да се организират такива игри, приложима по един и същ начин по отношение на доставчиците, осъществяващи дейността си на територията на тази държава членка, независимо дали тези доставчици предоставят услуги на граждани на същата държава, или на гражданите на другите държави членки, когато част от клиентелата му е от държава членка, различна от тази на установяването му.

(¹) ОВ С 213, 24.6.2019 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 3 декември 2020 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Ingreddion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Дело C-320/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Член 3, буква з) — Нови участници — Член 10а — Преходен режим за безплатно разпределяне на квоти — Решение 2011/278/ЕС — Член 18, параграф 1, буква в) — Горивно равнище на активност — Член 18, параграф 2, втора алинея — Стойност на коефициента на използване на капацитета)

(2021/С 35/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ingreddion Germany GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Член 18, параграф 2, втора алинея от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на безплатното разпределяне на квоти за емисии на новите участници съответният коефициент на използване на капацитета е сведен до стойност под 100 %.

(¹) ОВ С 246, 22.7.2019 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 3 декември 2020 г. — Région de Bruxelles-Capitale/Европейска
комисия**

(Дело C-352/19 P) (¹)

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324 — Подновяване на одобрението на активното вещество глифозат — Член 263 ДФЕС — Процесуална легитимация на регионално образуване — Пряко засягане)

(2021/С 35/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Région de Bruxelles-Capitale (представител: A. Bailleux, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis и F. Castilla Contreras)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда регион Брюксел-столица да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 220, 1.7.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Ondernemingsrechtbank Antwerpen — Белгия) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Дело C-372/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 102 ДФЕС — Злоупотреба с господстващо положение — Понятие за несправедливи цени — Дружество за колективно управление на авторски права — Фактическо монополно положение — Господстващо положение — Злоупотреба — Изпълнение на музикални произведения по време на музикални фестивали — Таблица, основана на brutните приходи, получени от продажбата на входни билети — Разумно съотношение с услугата на дружеството за колективно управление — Определяне на действително изпълнената част от музикалния репертоар на дружеството за колективно управление)

(2021/C 35/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Ответници: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Диспозитив

Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на този член налагането от страна на дружество за колективно управление, което има фактически монопол в държава членка, спрямо организаторите на музикални събития, за правото на публично възпроизвеждане на музикални произведения, на таблица, в която:

- дължимите такси за авторско право се изчисляват въз основа на тарифа, прилагана за brutните приходи от продажба на входни билети, без от тези приходи да могат да се приспадат всички разходи, във връзка с организирането на фестивала, които не са свързани с изпълняваните музикални произведения, доколкото с оглед на всички релевантни обстоятелства в конкретния случай действително наложените такси от дружеството за управление съгласно тази таблица не са прекомерни с оглед по-специално на характера и обхвата на използване на произведенията, на икономическата стойност, генерирана от това използване, и на икономическата стойност на услугите на това дружество за управление, което националният съд следва да провери, и

- се използва система с фиксирани групи, за да се определи каква част от изпълняваните музикални произведения е от репертоара на това дружество за управление, доколкото не съществува друг метод, който да дава възможност по-точно да се определят видовите и количествените характеристики на използването на тези произведения и с който да може да се постигне същата законосъобразна цел, а именно защитата на интересите на авторите, композиторите и издателите на музика, без обаче това да води до несъразмерно увеличаване на разходите за управление на договорите и за контрол върху използването на защитените с авторско право музикални произведения; националният съд трябва да провери това с оглед на конкретния случай, по който е сезиран, и при отчитане на всички релевантни обстоятелства, включително на достъпността и надеждността на предоставените данни, както и на съществуващите технологични средства.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 12.8.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV2/Danmark A/S, Кралство Дания

(Дело C-445/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Обществен радио- и телевизионен оператор — Член 106, параграф 2 ДФЕС — Услуги от общ икономически интерес — Помощ, съвместима с вътрешния пазар — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Уведомление — Липса — Задължение на получателя за плащане на лихва за периода на неправомерност на помощта — Изчисляване на лихвата — Суми, които следва да бъдат взети предвид)

(2021/C 35/19)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Viasat Broadcasting UK Ltd

Ответници: TV2/Danmark A/S, Кралство Дания

Диспозитив

- 1) Член 108, параграф 3 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че получател на помощ, приведена в действие в нарушение на тази разпоредба, трябва да бъде осъден от националната юрисдикция да плати лихва за периода на неправомерност на помощта и в случаите, когато в окончателното си решение Комисията е стигнала до извода, че същата помощ е съвместима с вътрешния пазар на основание член 106, параграф 2 ДФЕС.
- 2) Член 108, параграф 3 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че получател на помощ, приведена в действие в нарушение на тази разпоредба, трябва да бъде осъден от националната юрисдикция да плати лихва за периода на неправомерност на помощта и по отношение на помощите, които е прехвърлил на свързани с него предприятия, както и по отношение на помощите, които са му били платени от контролирано от държавата предприятие.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 12.8.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel — Белгия) — Наказателно производство срещу AZ

(Дело C-510/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателни дела — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 2 — Понятието „изпълняващ съдебен орган“ — Член 27, параграф 2 — Специално правило — Член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 — Изключение — Наказателно преследване за „престъпление, различно от това“, за което се иска предаване — Съгласие на изпълняващия съдебен орган — Съгласие на прокурор от изпълняващата държава членка)

(2021/C 35/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страна в главното наказателно производство

AZ

в присъствието на: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Диспозитив

1. Понятието „изпълняващ съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., е самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува в смисъл, че включва органите на дадена държава членка, които, без да е задължително да бъдат съдилища или юрисдикции, участват в наказателното правораздаване на тази държава членка, действат независимо при изпълнението на функциите, присъщи на изпълнението на европейска заповед за арест, и упражняват функциите си в рамките на производство, в което се съблюдават изискванията, присъщи на ефективната съдебна защита.
2. Член 6, параграф 2 и член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, трябва да се тълкуват в смисъл, че прокурор от държава членка, който, въпреки че участва в правораздаването, може да получава конкретни указания от страна на изпълнителната власт при упражняване на правомощието си за вземане на решения, не представлява „изпълняващ съдебен орган“ по смисъла на посочените разпоредби.

⁽¹⁾ ОВ C 312, 16.9.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 3 декември 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-767/19) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО — Вътрешен пазар на електроенергия и на природен газ — Ефективно отделяне между управлението на електропреносните и газопреносните прежи, от една страна, и дейностите по доставка и производство, от друга страна — Създаване на независими регулаторни национални органи)

(2021/C 35/21)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Beynet и Й. Г. Маринова)

Ответник: Кралство Белгия (представители: L. Van den Broeck, M. Jacobs и С. Pochet, подпомагани от G. Block, адвокат)

Диспозитив

- 1) Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО и по Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО, тъй като не е транспонирано правилно:
- член 9, параграф 1, буква а) от всяка от Директиви 2009/72 и 2009/73,
 - член 37, параграф 4, букви а) и б) от Директива 2009/72 и член 41, параграф 4, букви а) и б) от Директива 2009/73, и
 - член 37, параграф 6, букви а)—в) и параграф 9 от Директива 2009/72 и член 41, параграф 6, букви а)—в) и параграф 9 от Директива 2009/73.
- 2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 10, 13.1.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Košice I — Словакия) — NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa

(Дело C-799/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2008/94/ЕО — Членове 2 и 3 — Закрила на работниците в случай на неплатежеспособност на техния работодател — Понятия „дължливи вземания“ на работниците и служителите и „неплатежеспособност на работодателя“ — Трудова злоупотреба — Спърт на работник или служител — Обезщетение за неимууществените вреди — Събиране на вземането от работодателя — Невъзможност — Гарантираща институция)

(2021/С 35/22)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Košice I

Страни в главното производство

Иици: NI, OJ, PK

Ответник: Sociálna poisťovňa

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1 от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател трябва да се тълкува в смисъл, че работодателят не може да се счита „в състояние на неплатежеспособност“, когато срещу него е била подадена молба за принудително изпълнение във връзка със съдебно признато вземане за обезщетение, но в изпълнителното производство е установена несъбираемост на вземането поради фактическата неплатежеспособност на този работодател. Запитващата юрисдикция обаче следва да провери дали в съответствие с член 2, параграф 4 от Директивата съответната държава членка не е решила да разшири предвидената в тази директива закрила на работниците и служителите, така че да се отнася и за такъв вид неплатежеспособност, установявана по предвидени в националното право процедури, различни от посочените в член 2, параграф 1.

- 2) Член 1, параграф 1 и член 3 от Директива 2008/94/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че обезщетението, което работодателят дължи на наследниците за неимушествените вреди, претърпени поради смъртта на работник или служител вследствие на трудова злополука, може да се смята за „вземане на работници и служители, произтичащо от трудови договори или от трудови правоотношения“ по смисъла на член 1, параграф 1 от тази директива само когато попада в обхвата на понятието „възнаграждение“, така както то е уредено в националното право, което националният съд следва да определи.

(¹) ОВ С 19, 20.1.2020 г.

Жалба, подадена на 12 юли 2018 от Oliver Spieker срещу определението на Общия съд (седми състав), постановено на 8 май 2018 г по дело T-92/18 — Oliver Spieker/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oliver Spieker (представители: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, адвокати)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли:

- да се отмени определението на Общия съд на Европейския съюз от 8 май 2018 г. по дело T-92/18, Spieker/EUIPO (Science for a better skin), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 12 декември 2017 г. (R1067/2017-4) да отхвърли жалбата на жалбоподателя за отмяна на решението на основния отдел на ответника от 20 март 2017 г.,
- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на ответника от 12 декември 2017 г. (R1067/2017-4),
- да се осъди ответникът да заплати свързаните с производството разноски, включително необходимите разноски на жалбоподателя, направени пред четвърти апелативен състав и Общия съд на Европейския съюз.

С определение от 8 декември 2020 г. Съдът на Европейския съюз (осми състав) отхвърля жалбата и осъжда загубилата делото страна да заплати разноските.

Жалба, подадена на 11 юни 2020 г. от João Miguel Barata срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 2 април 2020 г. по дело T-81/18, Barata/Парламент

(Дело C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: João Miguel Barata (представители: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Друга страна в производството: Европейски парламент

С определение от 3 декември 2020 г. Съдът (шести състав) отхвърли жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъди жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-445/18 — Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/EUIPO

(Дело C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (представители: P. Lange, A. Auler, M. Wenz и C. Möller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

С определение от 29 октомври 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-535/18 — Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/EUIPO

(Дело C-308/20 P)

(2021/C 35/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (представители: P. Lange, A. Auler, M. Wenz и C. Möller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

С определение от 29 октомври 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-443/18 — Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/EUIPO

(Дело C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (представители: P. Lange, A. Auler, M. Wenz и C. Möller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

С определение от 29 октомври 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-446/18 — Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф (представители: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Хамбург

С определение от 29 октомври 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна до разглеждане подадената жалба и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-444/18 — Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф (представители: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Хамбург

С определение от 29 октомври 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна до разглеждане подадената жалба и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. от Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 май 2020 г. по дело T-534/18 — Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Дюселдорф (представители: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Хамбург

С определение от 29 октомври 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна до разглеждане подадената жалба и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Португалия), постъпило на 16 юли 2020 г. — VO и др./SATA International — Azores Airlines SA

(Дело C-316/20)

(2021/C 35/31)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Страни в главното производство

Жалбоподатели: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY

Ответник: SATA International — Azores Airlines SA

Преюдициален въпрос

Включва ли понятието „пътувания с намалена тарифа, която не се предлага директно или индиректно на всички клиенти, пътници, които заплащат част от цената на билета, като останалата част се поема от самолетната компания под формата на спонсорство за спортно състезание?

С определение от 26 ноември 2020 г. Съдът (девето отделение) постановява:

Член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, трябва да се тълкува в смисъл, че този регламент не се прилага за пътник, който пътува с билет на преференциална тарифа, издаден от въздушен превозвач в контекста на спонсорство на събитие, чиято полза е ограничена до определени лица и чието издаване предполага предварително и индивидуализирано разрешение от този въздушен превозвач.

⁽¹⁾ ОВ L 46, 2004 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 21 август 2020 г. от Dermavita Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 юни 2020 г. по дело T-104/19 — Dermavita/EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Дело C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dermavita Co. Ltd (представител: Д. Тодоров, адвокат)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Allergan Holdings France

С определение от 3 декември 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) реши, че не допуска обжалване по делото, и осъди жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 25 септември 2020 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 15 юли 2020 г. по съединени дела T-778/16 и T-892/16, Ирландия и други/Комисия

(Дело C-465/20 P)

(2021/С 35/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Flynn, P.-J. Loewenthal и F. Tomat)

Други страни в производството: Ирландия, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Великото херцогство Люксембург, Република Полша, Надзорен орган на ЕАСТ

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отхвърли първото, второто, третото, четвъртото и осмото искане по дело T-778/16 и първото, второто, третото, четвъртото, петото, осмото и четиринадесетото искане по дело T-892/16,
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на исканията, които още не са били разгледани, и
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Комисията изтъква две основания за обжалване.

Първо основание за обжалване: Общият съд допуснал няколко грешки при прилагане на правото, като отхвърлил основната констатация в Решението ⁽¹⁾ за наличие на предимство. Това основание се състои от три части.

- На първо място, в точки 125, 183 — 187, 228, 242, 243 и 249 от обжалваното съдебно решение Общият съд е тълкувал погрешно Решението, като е стигнал до извода, че основната констатация за наличие на предимство се базира само на липсата на служители и физическо присъствие в главните офиси на ASI и AOE, и не се опитва да покаже, че ирландските клонове на ASI и AOE всъщност изпълняват функции, обосноваващи предоставянето на тези клонове на лицензите за интелектуална собственост на Apple. В съображения 281—305 от Решението се анализират действителните функции, изпълнявани както от главните офиси, така и от ирландските клонове, за да се обоснове предоставянето на ирландските клонове на лицензите за интелектуално собственост на Apple. Липсата на надлежно разглеждане от страна на Общия съд на структурата и съдържанието на Решението и на обясненията, изложени в писменото становище на Комисията, относно изпълняваните от главните офиси и ирландските клонове функции, е нарушение на процедурата. Последващото признание на Общия съд в точки 268—283, 286 и 287 от неговото решение, че в Решението се разглеждат функциите, изпълнявани от ирландските клонове, като се обосновава предоставянето им на лицензи за интелектуална собственост на Apple, представлява противоречаща мотивация, което се равнява на непредставяне на мотиви.
- На второ място, в точки 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 и 298—302 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил подхода на разглеждане като отделен субект и ALP (принцип на сделката между несвързани лица), което представлява нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или изопачаване на националното право, като се позовава на изпълнявани от Apple Inc. функции, за да отхвърли предоставянето с Решението на лицензите за интелектуална собственост на Apple на ирландските клонове. Неотчитането от Общия съд на обясненията в съображения 308—318 от Решението и на писменото становище на Комисията по въпроса защо изпълняваните от Apple Inc. функции са ирелевантни за разпределението на печалба в рамките на ASI и AOE, е нарушение на процедурата и непредставяне на мотиви.

- На трето място, в точки 301 и 303—309 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил подхода на разглеждане като отделен субект и ALP (принцип на сделката между несвързани лица), което представлява нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или изопачаване на националното право, като е приел, че официални актове на директорите на ASI и АОЕ представляват изпълнявани от техните главни офиси функции във връзка с лицензите за интелектуална собственост на Apple. Неотчитането от страна на Общия съд на обясненията на Комисията, изложени в Решението и в писмените ѝ изложения, защо тези актове не представляват функции, изпълнявани от главните офиси за прилагането на подхода на разглеждане като отделен субект и на ALP, съставлява процедурно нарушение и непредставяне на мотиви. Позоваването на Общия съд на недопустими доказателства в подкрепа на неговото заключение е процедурно нарушение.

Второ основание на жалбата: Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото, като е отхвърлил констатацията за наличие на предимство, направена при условията на евентуалност. Това основание се състои от три части.

- Първо, в точки 349, 416, 434 и 435 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал правна грешка при прилагането на правилата относно степента на доказване, с които Комисията трябва да се съобрази, за да докаже наличието на предимство.
- Второ, в точки 315—481 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал процедурна грешка, като за да отхвърли констатацията за наличие на предимство, направена при условията на евентуалност, се е позовал на доводи, които нито Ирландия, нито ASI/АОЕ са посочили в жалбите си пред първата инстанция.
- Трето, в точки 315—481 от обжалваното съдебно решение Общият съд изтъквал неправилно Решението и нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС и/или изопачил националното право, като стигнал до извода, че в Решението не се установява наличието на предимство при разглеждането на представените при условията на евентуалност доводи.

(¹) Решение (ЕС) 2017/1283 на Комисията от 30 август 2016 година относно държавна помощ SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), приведена в действие от Ирландия в полза на Apple (нотифицирано под номер C(2016) 5605) (ОВ L 187, 2017 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 5 октомври 2020 г. — TP/Institut des Experts en Automobiles

(Дело C-502/20)

(2021/C 35/34)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: TP

Ответник: Institut des Experts en Automobiles

Преюдициални въпроси

1. Може ли разпоредбите на член 5[, параграф 1, точка 2, буква б)] и член 6 от белгийския Закон от 15 май 2007 г. относно признаването и защитата на професията автомобилен експерт във връзка с разпоредбите на Закона от 12 февруари 2008 г. за създаване на обща рамка за признаване на професионалните квалификации в ЕС, и по-специално членове 6, 8 и 9, да се тълкуват в смисъл, че доставчик на услуги, който премества мястото си на установяване в друга държава членка, не може след преместването си да бъде включен в регистъра на услугите на временен или случаен принцип на IEA в държавата си по произход, а именно Белгия, за да упражнява в нея дейност на временен или случаен принцип? Съвместимо ли е подобно тълкуване със свободата на установяване, призната в правото на Съюза?

2. Съвместимо ли е с посочените разпоредби на Директива [2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации ⁽¹⁾] тълкуване на разпоредбите на член 5[, параграф 1, точка 2, буква б)] и член 6 от белгийския Закон от 15 май 2007 г. относно признаването и защитата на професията автомобилен експерт във връзка с разпоредбите на Закона от 12 февруари 2008 г. за създаване на обща рамка за признаване на професионалните квалификации в ЕС, и по-специално членове 6, 8 и 9, в смисъл че понятието „дейност, упражнявана на временен или случаен принцип“, изключва възможността доставчик на услуги, установен в една държава членка, да извършва услуги в друга държава членка, ако тези услуги се отличават с известна повтораемост, без да са периодични, или да има в другата държава членка някакъв вид инфраструктура?

⁽¹⁾ ОВ L 255, 2005 г., стр. 22.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Австрия), постъпило на 19 октомври 2020 г. — J.P./B.d.S.L.

(Дело C-521/20)

(2021/C 35/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Страни в главното производство

Жалбоподател: J.P.

Ответник: B.d.S.L.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (по-специално във връзка с Директивата за „Евровинетките“ 1999/62/ЕО ⁽¹⁾) да се тълкува в смисъл, че обвързването на национална правна уредба, която — както член 20, параграф 2 от Bundesstraßenmautgesetz (Закон относно пътните такси, събирани по федералните пътища, наричан по-нататък „BStMG“) във връзка с член 22, параграф 2 от Verwaltungsstrafgesetz (Закон за административните наказания, наричан по-нататък „VStG“) — изисква кумулативно преследване и наказване на последователни, извършени на определени пътни участъци отделни нарушения на задължението за заплащане на ТОЛ такси, противоречи на забраната за повторно преследване и наказване, при положение че това изискване не е съпроводено същевременно нито с установяване на задължение за координиране за всички компетентни за провеждането на това административнонаказателно производство органи и съдилища, нито с изрично задължение за ефективно прилагане на принципа на пропорционалност при определяне размера на общото административно наказание?

⁽¹⁾ Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (ОВ L 187, 1999 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 7, стр. 88)

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 19 октомври 2020 г. — OE/VY

(Дело C-522/20)

(2021/C 35/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: OE

Ответник: VY

Преюдициални въпроси

1. Нарушава ли член 3, параграф 1, буква а), шесто тире от Регламент (ЕО) № 2201/2003 ⁽¹⁾ на Съвета от 27 ноември 2003 г. прогласената в член 18 ДФЕС забрана за дискриминация, тъй като в сравнение с член 3, [параграф 1], буква а), пето тире от същия регламент предвижда по-кратка продължителност на престой на ищеца в зависимост от гражданството му като условие за компетентността на съдилищата на държавата по местопребиваване?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Води ли подобно нарушение на забраната за дискриминация до това, че съгласно основното правило, предвидено в член 3, параграф 1, буква а), пето тире от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. всеки ищец независимо от гражданството му — за да се позове на компетентност на съда по местопребиваването си — трябва да отговаря на условието за продължителност на престоя от 12 месеца или като условие следва да се приеме продължителност на престоя от шест месеца?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

**Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 октомври 2020 г. —
Сдружение France Nature Environnement/Министър председателят и министърът на солидарния
екологичен преход**

(Дело C-525/20)

(2021/C 35/37)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Сдружение France Nature Environnement

Ответници: Министър-председателят, министърът на солидарния екологичен преход

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4 от Директива № 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки при даване на разрешение за програма или проект да не вземат предвид техните краткотрайни временни въздействия без дългосрочни последици върху състоянието на повърхностните води?
- 2) При утвърдителен отговор на какви условия по смисъла на член 4 от Директивата, и по-специално на параграфи 6 и 7 от него следва да отговарят тези програми и проекти?

⁽¹⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 октомври 2020 г. —
Finanzamt B/W AG**

(Дело C-538/20)

(2021/C 35/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt B

Ответник: W AG

Друга страна: Bundesministerium der Finanzen

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 43 във връзка с член 48 от Договора за създаване на Европейската общност (понастоящем член 49 във връзка с член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз) да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка, което забранява на местно дружество да приспада от облагаемата си печалба загуби, реализирани от негово място на стопанска дейност в друга държава членка, при положение че това дружество, от една страна, е изчерпало всички възможности за приспадане на тези загуби, предоставени му от правото на държавата членка, в която е мястото на стопанска дейност, и от друга страна, това дружество повече не реализира приходи чрез това място на стопанска дейност, поради което повече няма възможност да отчита загубите в тази държава членка („окончателни“ загуби), дори ако въпросното законодателство предвижда освобождаване на печалбите и загубите въз основа на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между двете държави членки?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: следва ли член 43 във връзка с член 48 от Договора за създаване на Европейската общност (понастоящем член 49 във връзка с член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз) да се тълкуват в смисъл, че те не допускат и правните разпоредби на германския Gewerbesteuergezet (Закон за данъка върху доходите от стопанска дейност), които забраняват на местно дружество да приспада от облагаемата си печалба от стопанска дейност „окончателни“ загуби от вида, описан в първия въпрос, реализирани от място на стопанска дейност в друга държава членка?
- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос: може ли в случай на закриване на място на стопанска дейност в друга държава членка да са налице „окончателни“ загуби от вида, описан в първия въпрос, при положение че съществува поне теоретичната възможност дружеството да открие във въпросната държава членка ново място на стопанска дейност, с чиито печалби евентуално да бъдат компенсирани предишните загуби?
- 4) При утвърдителни отговори на първия и третия въпрос: считат ли се за „окончателни“ загуби от вида, описан в първия въпрос, които трябва да бъдат отчетени от държавата по седалището на дружеството, и онези загуби на мястото на стопанска дейност, които съгласно законодателството на държавата, в която е мястото на стопанска дейност, е можело поне веднъж да бъдат пренесени в следващ данъчен период?
- 5) При утвърдителни отговори на първия и третия въпрос: ограничено ли е по размер задължението за отчитане на трансграничните „окончателни“ загуби до размера на онези загуби, които дружеството шеше да натрупа във въпросната държава, в която е мястото на стопанска дейност, ако отчитането на загуби там не беше изключено?

Преюдициално запитване от Landgericht Saarbrücken (Германия), постъпило на 26 октомври 2020 г. — Koch Media GmbH/FU

(Дело C-559/20)

(2021/C 35/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Saarbrücken

Страни в главното производство

Ищец: Koch Media GmbH

Ответник: FU

Преюдициални въпроси

- 1) а) Следва ли член 14 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че разпоредбата обхваща като „съдебни разходи“ или като „други разходи“ необходимите разходи за адвокат, които са извършени от притежателя на права върху интелектуална собственост по смисъла на член 2 от Директива 2004/48 във връзка с предявяването на тези права срещу нарушителя чрез извънсъдебно отправяне на предупреждение за преустановяване на нарушението?

- б) При отрицателен отговор на първия въпрос, буква а): трябва ли член 13 от Директива 2004/48 да се тълкува в смисъл, че разпоредбата обхваща посочените в първия въпрос, буква а) разходи за адвокат като обезщетение?

- 2) а) Трябва ли правото на Съюза, по-специално що се отнася до

— членове 3, 13 и 14 от Директива 2004/48;

— член 8 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество ⁽²⁾ и

— член 7 от Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно правната закрила на компютърните програми (кодифицирана версия) ⁽³⁾

да се тълкува в смисъл, че притежател на права на интелектуална собственост по смисъла на член 2 от Директива 2004/48 по принцип има право на възстановяване на пълните разходи за адвокат, посочени в първия въпрос, буква а), и при всички случаи разумна и съществена част от тях, дори ако

— преследваното нарушение на права е извършено от физическо лице извън професионалната или търговската му дейност, и

— в тази хипотеза национална правна уредба предвижда, че такива разходи за адвокат обикновено могат да бъдат възстановени само по намалена цена на иска?

- б) При утвърдителен отговор на втория въпрос, буква а): трябва ли посоченото във втория въпрос, буква а) право на Съюза да се тълкува в смисъл, че следва да се приеме изключение от принципа, посочен във втория въпрос, буква а), съгласно който на притежателя на права трябва да бъдат възстановени изцяло или при всички случаи разумна и съществена част от тях посочените във въпрос първия, буква а) разходи за адвокат,

като се вземат предвид други фактори (като например актуалността на произведението, продължителността на публикуването и нарушението, извършено от физическо лице извън неговия търговски или професионален интерес)

дори ако нарушаването на права на интелектуална собственост по смисъла на член 2 от Директива 2004/48 се състои в обмен на файлове, а именно предоставяне на публично разположение на произведението чрез предлагане за безплатно изтегляне за всички участници в свободно достъпна платформа за обмен без управление на цифровите права?

⁽¹⁾ ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56.

⁽²⁾ ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

⁽³⁾ ОВ L 111, 2009 г., стр. 16.

Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Parma (Италия), постъпило на 30 октомври 2020 г. — Casa di Cura Città di Parma SpA/Agenzia delle Entrate

(Дело C-573/20)

(2021/C 35/40)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Parma

Страни в главното производство

Жалбоподател: Casa di Cura Città di Parma SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициални въпроси

- 1) [Налице ли е] противоречие между националното законодателство и правото [на Европейския съюз] и по-специално между член 19, параграф 5 и член 19а от УПР № 633/72 (тоест националната правна уредба на т. нар. механизъм на частично облагане с ДДС) и член 17, параграф 2, буква а) от Директива 77/388/ЕИО от 17 май 1977 г. ⁽¹⁾?
- 2) [Съвместимо ли е с правото на Съюза] различното третиране, което съществува между италианските оператори в здравния сектор, явяващи се като „крайни потребители“ (понасящи тежестта на ДДС), и операторите в здравния сектор от други държави членки на Европейския съюз (Белгия, България, Гърция, Франция и Испания), явяващи се като „междинни оператори“ (с право да приспадат ДДС)?
- 3) [Налице ли е] различно третиране относно системата на ДДС между редица държави — членки на Европейския съюз, след като при наличие на освобождаване от ДДС, прилагано в Италия, в други държави членки на Европейския съюз (Белгия, България, Гърция, Франция и Испания) същите медицински и здравни услуги се облагат с ДДС, поради което за едни и същи медицински и здравни услуги се прилагат различни ставки по ДДС, а в резултат от това и различно право на приспадане?
- 4) [Съвместима ли е с правото на Съюза] съществуващата разлика между италианските оператори в здравния сектор (включително Casa di Cura Città di Parma) и операторите от други държави — членки на Европейския съюз (Белгия, България, Гърция, Франция и Испания), във връзка с облагането на предоставяните от последните медицински и здравни услуги с данък върху добавената стойност, за разлика, следователно, от италианските оператори в здравния сектор, и във връзка с произтичащото от това право на приспадане и/или възстановяване на платения по придобивни сделки ДДС?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht (Австрия), постъпило на 3 ноември 2020 г. —
ХО/Finanzamt Waldviertel**

(Дело C-574/20)

(2021/C 35/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: ХО

Ответник: Finanzamt Waldviertel

Преюдициални въпроси

Въпрос 1, който се отнася до валидността на актове на вторичното право:

Валидни ли са членове 4 и 7 от Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾, изменен с Регламент (ЕС) № 465/2012 ⁽²⁾ (наричан „Регламент 883/2004“, „Регламентът за новото координиране“ или „Основният регламент“)?

Въпрос 2:

Следва ли член 7 от Регламент 883/2004, и по-специално неговото заглавие „Отпадане на правилата за пребиваване“ да се тълкува в смисъл, че той препятства правно валидното приемане на общите норми, които регламентират индексиранието на семейни обезщетения с оглед на покупателната способност в държавата на пребиваване, и които се съдържат в член 8а от Familienlastenausgleichsgesetz (Закона за компенсиране на семейните разходи, наричан по-нататък „FLAG“) от 1967 г., в член 33, параграф 3, точка 2 от Einkommensteuergesetz (Закона за данъка върху доходите, наричан по-нататък „EStG“) от 1988 г. и във Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU- Anpassungsverordnung (Наредба относно актуализирането на семейните надбавки и данъчните кредити за деца, постоянно пребиваващи в друга държава — членка на Съюза), доколкото с това е свързано намаляване на размера на семейните надбавки за определени държави членки?

Въпрос 3:

Следва ли установената в член 7 от Регламент 883/2004 забрана за намаляване на размера на паричните обезщетения, и по-специално използваният израз „паричните обезщетения [...] не подлежат на каквото и да е намаляване, изменение, спиране, прекратяване или конфискация“ да се тълкува в смисъл, че посочената правна норма не препятства правно валидното приемане на разпоредбите на член 8а от Familienlastenausgleichsgesetz (FLAG) от 1967 г. и на член 33, параграф 3, точка 2 от Einkommensteuergesetz (EStG) от 1988 г., които регламентират индексиранието на семейни обезщетения с оглед на покупателната способност в държавата на пребиваване, доколкото се увеличава размерът на въпросните семейни обезщетения?

Въпроси 4 и 5, които се отнасят до експертното становище, на което се основава изменението на закона:

Въпрос 4:

Следва ли членове 7 и 67 от Регламент 883/2004 да се тълкуват и да бъдат разграничавани един от друг по такъв начин, че член 7 да се отнася до проведената в националния парламент процедура по изготвяне и приемане на правило за пребиваване като обща и абстрактна норма, а член 67 да разглежда процедурата по изготвяне и приемане на индивидуалната норма за конкретния случай, поради което следва да се приема, че е пряко насочен към институцията, първоначално определена съгласно дял II от основния регламент?

Въпрос 5:

Следва ли член 67, член 68, параграфи 1 и 2 от Регламент 883/2004 и член 60, параграф 1 от Регламент 987/2009 да се тълкуват в смисъл, че също като предшестващите ги разпоредби — членове 73, 76 от Регламент 1408/71 и член 10 от Регламент 574/72 — те се прилагат в тяхната взаимовръзка и поради това следва да се тълкуват в техния взаимен контекст и че при съблюдаване на принципа за забрана за кумулиране на обезщетенията съвместно имат за цел лицето да не губи права, което се осигурява чрез повелята на член 68, параграфи 1 и 2 за типизиране и йерархизиране на участващите държави членки и чрез изричното изискване, че компетентната държава членка, чието законодателство се прилага субсидиарно, следва при необходимост да предостави допълнително плащане, като по този начин не се допуска изолирано тълкуване на член 67 от Регламент 883/2004, подобно на даденото в експертното становище?

Въпрос 6:

Следва ли понятието „общо приложение“ на регламент и изразът „Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко“ в член 288, параграф 2 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че те възпрепятстват правно валидното приемане на индивидуалните норми, изготвени и приети от компетентната институция въз основа на нормите, регламентиращи индексиранието, и че обжалваният в главното производство административен акт няма формална законова сила (той не е окончателен и стабилен)?

Въпрос 7:

Нарушават ли член 53, параграф 1 от FLAG в релевантната му редакция съгласно Budgetbegleitgesetz (Закон за изпълнение на държавния бюджет) от 29 декември 2000 г., BGBl 1142/2000, и член 53, параграф 4 от FLAG в релевантната му редакция съгласно Budgetbegleitgesetz (Закон за изпълнение на държавния бюджет) от 4 декември 2018 г., с който се изменят Familienlastenausgleichsgesetz 1967, Einkommensteuergesetz 1988 и Entwicklungshelfergesetz (Закон за сътрудниците по програма за помощ за развитие), BGBl I 83/2018, забраната за транспониране на регламенти по смисъла на член 288, параграф втори ДФЕС?

Въпроси 8—12, които следва да се разгледат съвместно:

Въпрос 8:

Следва ли изискването за равно третиране с гражданите на съответната държава съгласно член 4 от Регламент 883/2004, съответно залегналата в основата на тази разпоредба забрана за дискриминация съгласно член 45, параграф 2 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че съдържащите се в тях условия са удовлетворени само когато работникът мигрант се приравнява на австрийски гражданин, страна във вътрешно положение, и поради това получава предварително уведомление за семейни надбавки съгласно член 12 във връзка с членове 2 и 8 от 8 FLAG, които семейни надбавки се изплащат текущо и предварително месец за месец, или изискването за равно третиране с гражданите на съответната държава е спазено, когато работникът мигрант се третира като австрийския гражданин, който като този работник мигрант е страна в трансгранично положение съгласно член 4 от FLAG, но в този втори случай чрез дерогация получава семейните надбавки по член 4, параграф 4 от FLAG веднъж годишно — едва след изтичането на съответната календарна година?

Въпрос 9:

Следва ли предвиденото в член 68, параграф 2, второ изречение от Регламент 883/2004 спиране на права на семейни обезщетения по силата на друго или други съответни законодателства до размера, предвиден от приложимото с предимство законодателство, да се тълкува в смисъл, че то не допуска национална забрана за кумулиране на обезщетенията като съдържащата се в член 4, параграфи 1—3 от FLAG, който в случай като този по главното производство дава право на Австрия като държавата членка с основна компетентност да намалява семейните надбавки с „правото на чуждестранни надбавки от същия вид“ в друга държава членка, тъй като нормата от правото на Съюза вече е препятствала забраната за кумулиране на обезщетения и поради това предвидената в член 4, параграфи 1—3 от FLAG забрана за кумулиране на обезщетения губи своя смисъл?

Въпрос 10:

Следва ли предвиденото в член 68, параграф 2, второ изречение от Регламент 883/2004 спиране на правата на семейни обезщетения по силата на друго или други съответни законодателства до размера, предвиден от приложимото с предимство законодателство, да се тълкува в смисъл, че държавата членка, чието законодателство се прилага субсидиарно, и която трябва да спазва разпореденото от правото на Съюза спиране на семейните обезщетения, предвидени в нейното законодателство, е длъжна да отхвърли заявлението на работника мигрант или на член от семейството, или на друго оправомощено съгласно националното законодателство лице и да не предостави семейното обезщетение до размера, предвиден в приложимото с предимство законодателство, дори и когато, след анализ на положението изцяло от гледна точка на съответната държава членка — и евентуално на алтернативно правно основание — одобрението на заявлението би следвало да бъде прието за допустимо?

Въпрос 11:

При утвърдителен отговор на въпрос 10 се поставя въпросът дали държавата членка, чието законодателство се прилага субсидиарно и която трябва да спазва разпореденото от правото на Съюза спиране на семейните обезщетения, предвидени в нейното законодателство, но поради недостиг не дължи диференцираща добавка за сумата, надвишаваща този размер, би трябвало да отхвърли подаденото заявление с мотива, че спирането по член 68, параграф 2, второ изречение от Регламент 882/2004 не допуска да бъдат предоставяни права на семейни надбавки?

Въпрос 12:

Следва ли член 68, параграфи 1 и 2 от Регламент 883/2004 да се тълкува в смисъл, че формуляр E411 на Административната комисия за социална сигурност на работници мигранти, и по-специално точки 6 и 7 от този формуляр, които се попълват от държавата членка, чието законодателство се прилага субсидиарно, в случай като този по главното производство повече не отговаря на нуждата от информация на държавата членка, чието законодателство се прилага с предимство, тъй като по смисъла на въпроси 10 и 11 държавата членка с основна компетентност се нуждае от информация от другата държава членка, че последната привежда в изпълнение спирането по член 68, параграф 2, второ изречение от Регламент 883/2004, в резултат на което се оказва излишно да се разглежда правното положение в съответната държава членка, включващо и прагове на възнагражденията?

Въпрос 13:

Следва ли задължението за периодичен преглед и отмяна на законовите разпоредби, което Съдът развива в постоянната си практика въз основа на принципа на лоялното сътрудничество по член 4, параграф 3 от ДЕС, да се тълкува в смисъл, че това задължение може да бъде изпълнено и от Verfassungsgerichtshof (Конституционен съд) по молба от запитващата юрисдикция?

Въпрос 14:

Следва ли член 267, първи параграф, буква б) ДФЕС относно въпроса за валидността на актовете на вторичното право, който следва задължително да се повдигне от запитващата юрисдикция дори и тя да не правораздава като последна инстанция, и свързаното с въпроса за валидността задължение на запитващата юрисдикция да гарантира прилагането на валидното право на Съюза чрез наложени с определение временни мерки за недопускане на ревизионно обжалване поради обстоятелството, че правото на Съюза се прилага с предимство, да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредби от правото на държава членка като член 133, параграфи 4 и 9 от B-VG (с пълно наименование Bundes-Verfassungsgesetz (Федерална конституция) във връзка с член 25а, параграфи 1—3 от VwGG (с пълно наименование Verwaltungsgerichtshofgesetz (Закон за Върховния административен съд) и член 30а, параграф 7 от VwGG, които предоставят на страните в административното производство в основата на настоящото дело възможност с извънредна ревизионна жалба да искат от Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд) да преразгледа определението на административния съд и предоставената с него на национално равнище правна защита?

- (¹) Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ, L 166, 2004 стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82, поправка в ОВ L 33, 7.2.2008 г.).
- (²) Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и на Регламент (ЕО) № 987/2009 за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 (ОВ, L 149, 2012 стр. 4).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 ноември 2020 г. —
CC/Pensionsversicherungsanstalt**

(Дело C-576/20)

(2021/C 35/42)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: CC

Ответник: Pensionsversicherungsanstalt

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (¹) да се тълкува в смисъл, че не допуска компетентната за отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст държава членка — въз основа на чието законодателство е признато, че заявителят на пенсията осъществява дейност като заето или самостоятелно заето лице в продължение на целия си активен трудов живот с изключение на периодите за отглеждане на малко дете — да отчита периодите за отглеждане на малко дете, завършени в други държави членки, тъй като заявителят на пенсията не е осъществявал дейност нито като заето, нито като самостоятелно заето лице към датата, на която съгласно законодателство на тази държава членка за съответното дете е започнал да се отчита периодът за отглеждане на малко дете?

При отрицателен отговор на първия въпрос:

- 2) Трябва ли член 44, параграф 2, първа част от изречението от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност да се тълкува в смисъл, че съгласно законодателството на държавата членка, която е компетентна съгласно дял II от Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, периодите за отглеждане на малко дете не се отчитат по принцип или само с оглед на конкретиката на съответния случай?

(¹) ОВ L 284, 2009 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия), постъпило на 10 ноември 2020 г. — JR/Austrian Airlines AG

(Дело C-589/20)

(2021/C 35/43)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Korneuburg

Страни в главното производство

Ищец: JR

Ответник: Austrian Airlines AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 17, параграф 1 от сключената в Монреал на 28 май 1999 г. Конвенция за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, която е подписана от Европейската общност на 9 декември 1999 г. и е одобрена от нейно име с Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 г. ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че понятието „злополука“ по смисъла на тази разпоредба обхваща случай, когато пътник — без установима причина — пада, докато слиза по последната третина от подвижната стълба на самолета, при което получава телесно увреждане, което не е причинено от предмет, използван за предоставяне на услуга на пътниците, по смисъла на решение на Съда на ЕС от 19 декември 2019 г., C-532/18, Niki Luftfahrt ⁽²⁾, и стълбата не е имала дефекти, по-специално не е била хлъзгава?
- 2) Трябва ли член 20 от Конвенцията от Монреал да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като описаните в точка 1 и при положение че в момента на падането пътникът не се е държал за парапета на стълбата, евентуалната отговорност на въздушния превозвач отпада напълно?

⁽¹⁾ Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенцията от Монреал) (ОВ L 194, 2001 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1127.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 ноември 2020 г. — Reprensus GmbH/С-В Павлови Трейд ЕООД

(Дело C-591/20)

(2021/C 35/44)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Reprensus GmbH

Ответник: С-В Павлови Трейд ЕООД

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, точка 1, буква а) и точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че съдът, който има компетентност по дела относно непозволено увреждане, е компетентен и по иск за обезщетение за вреди, ако ищецът е подтикнат чрез измама да сключи договор за продажба и да плати покупната цена?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Markkinaoikeus (Финландия), постъпило на 12 ноември 2020 г. —
Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy**

(Дело C-594/20)

(2021/C 35/45)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Markkinaoikeus

Страни в главното производство

Ищец: Kuluttaja-asiamies

Ответник: MiGame Oy

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 21, първа алинея от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност в допълнение към телефонен номер, за който максималната цена, която се начислява, е по основната тарифа, търговецът да може да посочва и телефонен номер, който потребителят евентуално да използва за въпроси във връзка със сключен договор и за който се начислява цена, която надхвърля основната тарифа; освен това, в случай че посочването на телефонен номер, за който се прилага по-висока от основната тарифа, при определени обстоятелства е съвместимо с член 21, от значение ли са за преценката дали е налице такава съвместимост, например, възможността за лесно откриване на телефонния номер, за който се прилага основната тарифа, достатъчно ясното посочване на предназначението на телефонните номера, както и основните разлики по отношение на възможността за достъп до обслужването на клиенти или по отношение на равнището на обслужване на клиентите?
- 2) Трябва ли понятието за основна тарифа съгласно член 21 от Директива 2011/83/ЕС да се тълкува в смисъл, че търговецът може да посочва само един стандартен географски стационарен или мобилен телефонен номер или един безплатен за потребителите телефонен номер като телефонна линия за обслужване на клиенти по въпроси във връзка със сключен договор; освен това, в случай че търговецът може да посочва друг телефонен номер, какви максимални такси могат да се начисляват за използването на този телефонен номер на потребител, сключил договор за телефонни услуги, предложен като пакет от услуги?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 13 ноември 2020 г. —
UE/ShareWood Switzerland AG и VF**

(Дело C-595/20)

(2021/C 35/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: UE

Ответници в ревизионното производство: ShareWood Switzerland AG, VF

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 6, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че договорите за продажба на тиково и балсово дърво, сключени между предприятие и потребител, съгласно които се придобива собственост върху дървета с цел добив на дървесина от тях след обработване и продажба при реализиране на печалба, и които за тази цел включват договор за наем и договор за услуга, следва да се считат за „договор за вещно право върху недвижима вещ или за наем на недвижима вещ“ по смисъла на тази разпоредба?

⁽¹⁾ ОВ L 177, 2008 г., стр. 6.

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 12 ноември 2020 г. —
DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-596/20)

(2021/C 35/47)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: DuoDecad Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 1, буква в), член 24, параграф 1 и член 43 от Директива 2006/112 на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че получателят на лицензия за ноу-хау — дружество, установено в държава членка на Съюза (в случая по главното производство — в Португалия) — не предоставя на крайните потребители услугите, достъпни на определен интернет сайт, така че той не може да бъде получател на услугата по техническа поддръжка на това ноу-хау, извършвана като подизпълнител от данъчнозадължено лице, установено в друга държава членка (в случая по главното производство — в Унгария), като това данъчнозадължено лице предоставя тази услуга на лицензодателя, установен в последната държава членка, при положение че лицензополучателят:
 - а) разполага със служебни помещения, наети в първата държава членка, с компютърно и офис оборудване, със собствен персонал и със значителен опит в областта на електронната търговия и има собственик със значителни международни връзки и управител, квалифициран в областта на електронната търговия;
 - б) е получил въпросното ноу-хау, което отразява процесите на функциониране на интернет сайтовете и тяхното осъвременяване, дава мнения в това отношение, предлага изменения в посочените процеси и ги одобрява;
 - в) е получател на услугите, които данъчнозадълженото лице предоставя въз основа на това ноу-хау;
 - г) редовно получава доклади относно извършените от подизпълнителите доставки на услуги (по-специално относно трафика на интернет сайтовете и плащанията, извършени от банковата сметка);
 - д) регистрира на свое име домейните, които позволяват достъп до сайтовете през интернет;
 - е) е посочен на интернет сайтовете като доставчик на услуги;
 - ж) сам извършва управителните действия, насочени към запазване на популярността на интернет сайтовете;

- з) сам сключва от свое име необходимите за предоставянето на услугата договори с партньори и подизпълнители (по-специално с банките, които предлагат обслужване на плащания с банкови карти в интернет сайтове, със създателите на достъпното на интернет сайтовете съдържание и с уебмастерите, които промотират съдържанието);
- и) разполага с цялостна система за получаване на приходите от предоставяната на крайните потребители услуга, в това число банкови сметки, изключително и пълно право на разпореждане с посочените сметки, база данни с крайните потребители, която позволява да им бъдат издавани фактури за предоставената услуга, и собствена компютърна програма за фактуриране;
- й) посочва на интернет сайтовете, че физическият център за обслужване на клиенти е в собственото му седалище в първата държава членка, и
- к) е дружество, независимо както от лицензодателя, така и от унгарските подизпълнители, натоварени с изпълнението на определени технологични процеси, описани във въпросното ноу-хау,

като също така се има предвид, че: i) изложените по-горе обстоятелства са потвърдени от съответния административен орган в първата държава членка, в качеството му на орган, компетентен да констатира тези обективни и проверими от трети лица факти; ii) обективна пречка за предоставянето на услугата в другата държава членка чрез интернет сайтовете е обстоятелството, че установеното в тази държава членка дружество няма достъп до доставчик на платежни услуги, който да гарантира получаването на направено в интернет сайта плащане с банкова карта, поради което установеното в тази държава членка дружество никога не е извършвало доставки на услугата, достъпна на интернет сайтовете, нито преди, нито след разглеждания период, и iii) дружеството лицензополучател и свързаните с него предприятия са получили произтичащи от функционирането на интернет сайта печалби, които като цяло са по-големи от разликата, която следва от прилагането на данъчната ставка в първата и във втората държава членка?

- 2) Трябва ли член 2, параграф 1, буква в), член 24, параграф 1 и член 43 от Директивата за ДДС да се тълкуват в смисъл, че лицензодателят — дружество, установено в другата държава членка — предоставя на крайните потребители услугите, достъпни на определен интернет сайт, поради което той е получател на услугата по техническа поддръжка на въпросното ноу-хау, предоставяна от данъчнозадълженото лице като подизпълнител, като това данъчнозадължено лице не предоставя тази услуга на лицензополучателя, установен в първата държава членка, при положение че лицензодателят:
- а) разполага със собствени ресурси, състоящи се само от едно наето помещение и от един компютър, използван от управителя;
 - б) има като собствени служители само един управител и един правен съветник, който работи на непълно работно време няколко часа седмично;
 - в) е сключил само един договор — този за развитие на въпросното ноу-хау;
 - г) разпорежда притежаваните от него имена на домейни да бъдат регистрирани от лицензополучателя на негово име в съответствие със сключения с последния договор;
 - д) никога не е посочван като доставчик на въпросните услуги пред трети лица, по-специално пред крайните потребители, пред банките, които предлагат обслужване на плащания с банкови карти в интернет сайтове, пред създателите на достъпното на интернет сайтовете съдържание и пред уебмастерите, които промотират съдържанието;
 - е) никога не е издавал свидетелстващи документи относно достъпните на интернет сайтовете услуги, освен фактурата за лицензионното възнаграждение, и

ж) не разполага със система (като банкови сметки и друга инфраструктура), чрез която да се получават приходите от предоставяната чрез интернет сайтовете услуга,

като също така се има предвид, че съгласно решение от 17 декември 2015 г., WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), сами по себе си не изглеждат решаващи фактите, че управителят и едноличен собственик на дружеството лицензодател е създателят на разглежданото ноу-хау и че същото това лице е оказвало влияние или е извършвало контрол върху развитието и използването на посоченото ноу-хау и върху доставката на основаващите се на него услуги, така че физическото лице, което е управител и собственик на дружеството лицензодател, е също така и управител и/или собственик на търговските дружества подизпълнители — и в крайна сметка на дружеството жалбоподател — които съдействат при предоставянето на услугата като натоварени от лицензополучателя подизпълнители, осъществявайки съответните вече посочени функции?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 13 ноември 2020 г. — AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima

(Дело C-598/20)

(2021/C 35/48)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Подател на искането за установяване на противоконституционност: AS „Pilsētas zemes dienests“

Оран, приел спорния акт: Latvijas Republikas Saeima

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли освобождаването от данък върху добавената стойност на сделките по отдаване под наем на недвижими имоти, предвидено в член 135, параграф 1, буква л) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, да се тълкува в смисъл, че посоченото освобождаване се прилага спрямо принудителното отдаване под наем на земя?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, тоест ако принудителното отдаване под наем на земя е освободено от данък върху добавената стойност, то тогава, когато във всички останали случаи отдаването под наем на земя подлежи на облагане с данък върху добавената стойност, не противоречи ли такова освобождаване на един от принципите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, а именно на принципа на неутралитет на данъка върху добавената стойност?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 13 ноември 2020 г. — UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-599/20)

(2021/C 35/49)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „Baltic Master“

Ответник: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 29, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността и член 143, параграф 1, букви б), д) или е) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 ⁽²⁾ на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкуват в смисъл, че купувачът и продавачът се смятат за свързани лица в случаи като разглеждания, когато при липса на документи (официални данни), доказващи търговско партньорство или контрол, въз основа на обективни доказателства обстоятелствата във връзка със сключването на сделки са характерни не за извършване на икономически дейности при нормални условия, а по-скоро за случаи, в които: 1) са налице особено тесни търговски отношения, основани на висока степен на взаимно доверие между страните по сделката, или 2) една от страните по сделката контролира другата страна или и двете страни по сделката се контролират от трета страна?
- 2) Трябва ли член 31, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 да се тълкува в смисъл, че не допуска определянето на митническата стойност въз основа на информацията, съдържаща се в национална база данни относно една-единствена митническа стойност на стоки с един и същ произход, които са класирани в една и съща позиция по ТАРИК, макар и да не са подобни по смисъла на член 142, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕИО) № 2454/93?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Tribunal d'arrondissement (Люксембург), постъпило на 13 ноември 2020 г. — Sovim SA/Luxembourg Business Registers

(Дело C-601/20)

(2021/C 35/50)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'arrondissement

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sovim SA

Отговорник: Luxembourg Business Registers

Преюдициални въпроси**Въпрос № 1**

Валиден ли е член 1, параграф 15, буква в) от Директива (ЕС) 2018/843 ⁽¹⁾, с който член 30, параграф 5, първа алинея от Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма [...] ⁽²⁾, е изменен в смисъл, че задължава държавите членки да направят достъпна във всички случаи за всеки член на широката общественост информацията за действителните собственици, без това да е оправдано със законен интерес

- а. от гледна точка на правото на зачитане на личния и семейния живот, гарантирано от член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), тълкуван в съответствие с член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, като се имат предвид целите, прогласени по-конкретно в съображения 30 и 31 от Директива 2018/843, отнасящи се в частност до борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма; и
- б. от гледна точка на правото на защита на личните данни, гарантирано от член 8 от Хартата, доколкото то има за цел по-конкретно да гарантира законосъобразното, добросъвестното и по прозрачен начин обработване на лични данни по отношение на субекта на данните, ограничението на целите на събиране и обработване и свеждането на данните до минимум?

Въпрос № 2

1. Следва ли член 1, параграф 15, буква ж) от Директива 2018/843 да се тълкува в смисъл, че посочените в него изключителни обстоятелства — при които държавите членки могат да предвидят изключение от достъпа до цялата или част от информацията за действителните собственици, когато достъпът на широката общественост би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване — са налице единствено ако са представени доказателства за непропорционален риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване за пари, тормоз, насилие или сплашване, който е изключителен, насочен срещу личността на действителния собственик, съществен, реален и непосредствен?
2. При утвърдителен отговор, валиден ли е така тълкуваният член 1, параграф 15, буква ж) от Директива 2018/843 от гледна точка на правото на зачитане на личния и семейния живот, гарантирано от член 7 от Хартата, и на правото на защита на личните данни, гарантирано от член 8 от Хартата?

Въпрос № 3

1. Трябва ли член 5, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО ⁽³⁾ (наричан по-нататък „ОРЗД“), който изисква законосъобразното, добросъвестното и по прозрачен начин обработване на лични данни по отношение на субекта на данните, да се тълкува в смисъл, че допуска
 - а. личните данни на действителен собственик, вписани в регистър на действителните собственици, създаден в съответствие с член 30 от Директива 2015/849, изменен с член 1, параграф 15 от Директива 2018/843, да бъдат достъпни за широката общественост без контрол или посочване на основателна причина от всяко лице от обществеността и без субектът на данните (действителен собственик) да може да разбере кой е имал достъп до неговите лични данни, и
 - б. администраторът на такъв регистър на действителните собственици да предоставя достъп до лични данни на действителните собственици на неограничен и неопределяем брой лица?
2. Трябва ли член 5, параграф 1, буква б) от ОРЗД, който налага ограничение на целите, да се тълкува в смисъл, че допуска лични данни на действителен собственик, които са вписани в регистър на действителните собственици, създаден в съответствие с член 30 от Директива 2015/849, изменен с член 1, параграф 15 от Директива 2018/843, да бъдат достъпни за широката общественост, без администраторът на тези данни да може да гарантира, че посочените данни се използват само за целта, за която са били събрани, а именно, по същество за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, цел, за чието постигане широката общественост не носи отговорност?
3. Трябва ли член 5, параграф 1, буква в) от ОРЗД, който изисква свеждането на данните до минимум, да се тълкува в смисъл, че допуска чрез регистър на действителните собственици, създаден в съответствие с член 30 от Директива 2015/849, изменен с член 1, параграф 15 от Директива 2018/843, широката общественост да има достъп не само до името, месеца и годината на раждане, гражданството и държавата на пребиваване на действителен собственик, както и до характера и обема на притежаваните от него права, но и до деня на раждане и място на раждане?
4. Допуска ли член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД — който изисква данните да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване, и по този начин гарантира целостта и поверителността на тези данни — неограничен и безусловен достъп, без задължение за поверителност, до личните данни на действителните собственици в регистъра на действителните собственици, създаден в съответствие с член 30 от Директива 2015/849, изменен с член 1, параграф 15 от Директива 2018/843?
5. Следва ли член 25, параграф 2 от ОРЗД, който гарантира защитата на данните по подразбиране, по силата на който по-специално по подразбиране без намеса от страна на физическото лице личните данни не трябва да бъдат достъпни за неограничен брой физически лица, да се тълкува в смисъл, че допуска
 - а. регистър на действителните собственици, създаден в съответствие с член 30 от Директива 2015/849, изменен с член 1, параграф 15 от Директива 2018/843, да не изисква членовете на широката общественост, които правят справки в личните данни на действителен собственик, да се регистрират в сайта на посочения регистър; и

- б. на посочения действителен собственик да не се предоставя никаква информация относно извършена справка в личните данни на действителен собственик, вписани в такъв регистър; и
- в. да не се прилага никакво ограничение относно обхвата и достъпността на разглежданите лични данни от гледна точка на целта на тяхното обработване?
6. Трябва ли членове 44—50 от ОРЗД, които поставят строги условия относно предаването на лични данни на трета държава, да се тълкуват в смисъл, че допускат такива данни на действителен собственик, вписани в регистър на действителните собственици, създаден в съответствие с член 30 от Директива 2015/849, изменен с член 1, параграф 15 от Директива 2018/843, да бъдат достъпни във всички случаи за всички членове на широката общественост, без това да е оправдано със законен интерес и без ограничение относно местонахождението на тази общественост?

- ⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (ОВ L 156, 2018 г., стр. 43).
- ⁽²⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 2015 г., стр. 73).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 18 ноември 2020 г. —
CS/Eurowings GmbH**

(Дело C-613/20)

(2021/C 35/51)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Ищец: CS

Ответник: Eurowings GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли стачка на служители на въздушен превозвач, организирана от синдикална организация с цел изпълнение на искания във връзка с трудови възнаграждения и/или социални обезщетения, да представлява „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾?
- 2) Приложимо ли е това поне в случаите,
- а) когато служители на дъщерно дружество проявяват солидарност с отправения призив за стачка срещу дружеството майка (Lufthansa AG), с цел да подкрепят синдикални искания на салонния персонал на дружеството майка, и
- б) по-специално тогава, когато след постигнато споразумение в дружеството майка стачката в дъщерното дружество стане „независима“, като синдикалната организация, въпреки липсата на очевидна причина за стачка, настоява тя да се проведе и дори разширява повече нейния обхват, след като този призив е последван от салонния персонал на дъщерното дружество?
- 3) Достатъчно ли е за доказване на извънредно обстоятелство от опериращия въздушен превозвач да се изтъкне твърдението, че, макар дружеството майка да е изпълнило исканията, синдикалната организация, въпреки липсата на причина за стачка, призовава тя да се проведе и в крайна сметка дори удължава периода ѝ, и кой следва да носи тежестта на доказване, ако обстоятелствата по случая останат неуточнени?

- 4) Може ли стачка в дъщерното дружество на ответника, обявена на 18 октомври 2019 г. за 20 октомври 2019 г. от 5,00 до 11,00 часа, която в крайна сметка още в 5,30 часа на 20 октомври 2019 г. спонтанно е удължена до 24,00 часа на същия ден, да представлява обстоятелство, което вече се намира извън ефективния контрол?
- 5) Като се има предвид и обстоятелството, че от общо 712 полета, които е трябвало да се извършат в този ден, са отменени само 158, считат ли се за съобразени със ситуацията предварително предприети мерки под формата на създаване на алтернативно полетно разписание и субчартиране с цел покриване на отменени поради липса на салонен персонал полети, при което е обърнато особено внимание на дестинациите, които не могат (или могат трудно) да бъдат достигнати по суша, както и на разграничението между вътрешногермански и вътрешноевропейски полети?
- 6) На какви изисквания трябва да отговарят твърденията на опериращия въздушен превозвач, за да се докаже, че са били предприети всички поносими и разумни мерки от техническа и икономическа гледна точка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus (Естония), постъпило на 18 ноември 2020 г. —
AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Дело C-614/20)

(2021/C 35/52)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Halduskohus

Страни в главното производство

Ищец: AS Lux Express Estonia

Ответник: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли положение, при което на всички частноправни предприятия, които извършват по занятие редовен автомобилен, воден и железопътен пътнически превоз в страната, се налага едно и също задължение да превозват безплатно определена категория пътници (деца в предучилищна възраст, лица с увреждания до навършване на 16-годишна възраст, лица с тежки увреждания над 16-годишна възраст, лица със сериозно увреждане на зрението, както и придружителите на лице с тежко или сериозно увреждане на зрението и кучето водач, респ. кучето асистент на лице с увреждане), да се разглежда като налагане на задължение за извършване на обществена услуга по смисъла на член 2, буква д) и член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета?
- 2) Ако е налице задължение за извършване на обществена услуга по смисъла на Регламент № 1370/2007: има ли право държава членка по силата на член 4, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 1370/2007 да изключи чрез национален закон плащането на компенсация на превозвача за изпълнението на такова задължение?

Ако държава членка има право да изключи компенсиранието на превозвача, при какви условия може да го направи?
- 3) Допуска ли член 3, параграф 3 от Регламент № 1370/2007 изключване от обхвата на този регламент на общи правила за установяването на максимални тарифи за категории пътници, различни от посочените в тази разпоредба?

Прилага ли се задължението за нотифициране на Европейската комисия съгласно член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и когато общите правила за установяването на максимални тарифи не предвиждат компенсация за превозвача?

- 4) Ако Регламент № 1370/2007 не е приложим в разглеждания случай: може ли предоставянето на компенсация да се основава на друг акт на Европейския съюз (като Хартата на основните права на Европейския съюз)?
- 5) На кои условия трябва да отговаря компенсацията, която евентуално следва да се предостави на превозвача, за да е в съответствие с правилата относно държавните помощи?

(¹) Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Adraces/Комисия

(Дело T-714/18) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Рамково споразумение за партньорство — Местен информационен център Europe Direct — Прекратяване на договора без посочване на причина — Правна сигурност — Принцип на добросъвестност — Пропорционалност — Зачитане на правата и законните интереси на страната по договора — Право на добра администрация)

(2021/C 35/53)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Adraces — Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Португалия) (представители: G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte и M. Barros Silva, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и M. Илкова)

Предмет

Жалба, подадена на основание член 272 ДФЕС, от една страна, за да се установи, че „прекратяването“ от Комисията на рамковото споразумение за партньорство COMM/LIS/ED/2018-2020_1 е нищожно, и от друга страна, да се осъди Комисията да възстанови жалбоподателя в положение преди посоченото „прекратяване“.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Adraces — Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 54, 11.2.2019 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Repsol/EUIPO — Basic (BASIC)

(Дело T-722/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „BASIC“ — По-ранни национални търговски наименования „basic“ и „basic AG“ — Относителни основания за отказ — Използване в процеса на търговията на знак с по-голям обхват от местния — Член 8, параграф 4 и член 53, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 и член 60, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Обявяване на частична недействителност — Решение, взето след отмяната от Общия съд на предходно решение — Отнасяне на делото до апелативен състав — Липса на компетентност на органа, извършил отнасянето — Член 12 от Регламент (ЕО) № 216/96 — Насрещна жалба)

(2021/C 35/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Repsol, SA (Мадрид, Испания) (представители: J.-B. Devaureix и J. C. Erdozain López, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: H. O'Neill и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Basic AG Lebensmittelhandel (Мюнхен, Германия) (представител: D. Altenburg, avocate)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 22 август 2018 г. (преписка R 178/2018-2), постановено в производство за обявяване на недействителност между Basic Lebensmittelhandel и Repsol.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 август 2018 г. (преписка R 178/2018-2).
- 2) Липсва основание за произнасяне по насрещната жалба.
- 3) EUIPO и Basic AG Lebensmittelhandel понасят направените от тях съдебни разноски, както и всеки от тях — половината от съдебните разноски на Repsol, SA.

(¹) ОВ С 54, 11.2.2019 г.

Решение на Общия съд от 2 декември 2020 г. — Thunus и др./ЕИБ

(Дело T-247/19) (¹)

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Годишна корекция на възнагражденията — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания — Консултации с персонала — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)

(2021/C 35/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Vincent Thunus (Контерн, Люксембург) и други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (представители: T. Gilliams, J. Klein и J. Krueck, подпомагани от P.-E. Partsch, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз целящо, от една страна, отмяна на решенията, съдържащи се във фишовите за заплата на жалбоподателите за февруари 2018 г. и следващите, с които се прилага решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 юли 2017 г. за определяне на нов подход за общо увеличение на заплатите на персонала, приложим към всички служители на ЕИБ и на решението на Управителния комитет на ЕИБ от 30 януари 2018 г. за фиксиране на ставката на корекцията на заплатите за 2018 г. на 0,7 %, и от друга страна, присъждане на обезщетение за вредата, която жалбоподателите твърдят, че са претърпели в резултат на тези решения.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Vincent Thunus и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ).

(¹) ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Общия съд от 2 декември 2020 г. — Thunus и др./ЕИБ(Дело T-318/19) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Годишна корекция на възнагражденията — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания — Консултации с персонала — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)

(2021/С 35/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Vincent Thunus (Контерн, Люксембург) и други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (представители: T. Gilliams, J. Klein и J. Krueck, подпомагани от P.-E. Partsch, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз целящо, от една страна, отмяна на решенията, съдържащи се във фишовете за заплата на жалбоподателите за февруари 2019 г. и следващите, с които се прилага решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 юли 2017 г. за определяне на нов подход за общо увеличение на заплатите на персонала, приложим към всички служители на ЕИБ, на решението на Съвета на директорите 11 декември 2018 г. за определяне на бюджета за заплати и на решението на Управителния комитет на ЕИБ от 30 януари 2019 г. за фиксиране на ставката на корекцията на заплатите за 2019 г. на 0,8 %, и от друга страна, присъждане на обезщетение за вредата, която жалбоподателите твърдят, че са претърпели в резултат на тези решения.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Vincent Thunus и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ).

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Ace of spades/EUIPO — Krupp и Borgmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)(Дело T-620/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на триизмерна марка на Европейския съюз „JC JEAN CALL Champagne ROSÉ“ — По-ранни триизмерни марки на Европейския съюз — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)

(2021/С 35/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ace of spades Holdings LLC (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представител: A. Gómez López, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Gerhard Ernst Krupp (Мюнхен, Германия), Elmar Borgmann (Райт, Австрия)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 26 юни 2019 г. (преписка R 1/2019-5), постановено в производство по възражение между Ace of spades Holdings и г-н Krupp и г-н Borgmann

Диспозитив

- 1) Отменя решение на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 26 юни 2019 г. (преписка R 1/2019-5) в частта, в която е отхвърлена жалбата на Ace of spades Holdings LLC и възражението на основание на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Ace of spades/EUIPO — Krupp и Borgmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Дело T-621/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на триизмерна марка на Европейския съюз „JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE“ — По-ранни триизмерни марки на Европейския съюз — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)

(2021/C 35/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ace of spades Holdings LLC (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представител: A. Gómez López, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Gerhard Ernst Krupp (Мюнхен, Германия), Elmar Borgmann (Райт, Австрия)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 20 юни 2019 г. (преписка R 2/2019-5), постановено в производство по възражение между Ace of spades Holdings и г-н Krupp и г-н Borgmann

Диспозитив

- 1) Отменя решение на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 20 юни 2019 г. (преписка R 2/2019-5) в частта, в която се отхвърлят жалбата на Ace of spades Holdings LLC и възражението на основание на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 25.11.2019 г.

**Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Ace of spades/EUIPO — Krupp и Borrmann
(JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)**

(Дело T-622/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на триизмерна марка на Европейския съюз „JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE“ — По-ранни триизмерни марки на Европейския съюз — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящ член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящ член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)

(2021/С 35/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ace of spades Holdings LLC (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представител: A. Gómez López, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Gerhard Ernst Krupp (Мюнхен, Германия), Elmar Borrmann (Райт, Австрия)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 26 юни 2019 г. (преписка R 3/2019-5), постановено в производство по възражение между Ace of spades Holdings и г-н Krupp и г-н Borrmann

Диспозитив

- 1) Отменя решение на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 26 юни 2019 г. (преписка R 3/2019-5) в частта, в която се отхвърлят жалбата на Ace of spades Holdings LLC и възражението на основание на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — GV/Комисия

(Дело T-705/19) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Психически тормоз — Молба за съдействие — Отхвърляне на молбата — Интерес на службата — Равностойност на длъжности — Разумен срок — Липса на начало на доказателство — Отговорност)

(2021/С 35/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: GV (представител: B.-H. Vincent, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Mongin, M. Brauhoff и T. Lilamand)

Предмет

Искане, подадено на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Комисията от 5 февруари 2019 г., с което се отхвърля молбата за съдействие на жалбоподателя, и от друга страна, на искането за обезщетение на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял поради това решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда GV да заплати направените от него разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 413, 9.12.2019 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Man and Machine/EUIPO — Bim Freelance („bim ready“)

(Дело T-819/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „bim ready“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „BIM freelance“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Ограничаване на услугите, посочени в заявката за марка)

(2021/C 35/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Man and Machine Ltd (Тейм Оксфордшър, Обединено кралство) (представители: R. Peto и C. Neu, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Rampini и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Bim Freelance Corp. (Маями, Флорида, Съединени щати)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 17 септември 2019 г. (преписка R 317/2019-1), постановено в производство по възражение със страни Bim Freelance и Man and Machine

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 17 септември 2019 г. (преписка R 317/2019-1).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 27.1.2020 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — easyCosmetic Swiss/EUIPO — UWI (easycosmetic)(Дело T-858/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „easyCosmetic“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящия член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/С 35/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: easyCosmetic Swiss GmbH (Бар, Швейцария) (представители: D. Terheggen и S. Sullivan, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Söder и M. Fischer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Бад Наухайм, Германия) (представители: M. Krisch, T. Guttat и V. Wellens, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2019 г. (преписка R 973/2019-2), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни UWI и easyCosmetic Swiss

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда EasyCosmetic Swiss GmbH да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Promed/EUIPO — Centrumelektroniki (Promed)(Дело T-30/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Promed“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящия член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/С 35/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Фархант, Германия) (представители: B. Sorg, B. Reinisch и C. Raßmann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: H. O'Neill, V. Ruzek и S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Centrumelektroniki sp.j. (Тарновске гури, Полша) (представител: M. Kondrat, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 7 ноември 2019 г. (преписка R 614/2019-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Centrumelektroniki и Promed kosmetische Erzeugnisse

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 2.3.2020 г.

Решение на Общия съд от 9 декември 2020 г. — Almea/EUIPO — Sanacorp Pharmahandel („Almea“)

(Дело T-190/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Almea“ — По-ранна национална словна марка „МЕА“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/С 35/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Almea Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: R. Furneaux и E. Humphreys, solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Планег, Германия) (представители: I.-M. Helbig, S. Rengshausen и S. Cobet-Nüse, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 15 януари 2020 г. (преписка R 246/2019-2), постановено в производство по възражение със страни Sanacorp Pharmahandel и Almea

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Almea Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 7 декември 2020 г. — Militos Symvouleftiki/Комисия(Дело T-536/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Доставка на услуги във връзка с организирането на информационни дейности за сметка на представителството на Комисията в Гърция — Отмяна на процедурата за възлагане на обществена поръчка — Липса на правен интерес — Недопустимост)

(2021/C 35/65)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Militos Symvouleftiki AE (Атина, Гърция) (представител: K. Farmakidis-Markou, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и A. Katsimerou)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 29 май 2019 г. за отмяна на обявление за обществена поръчка PR/2018-16/ATH за доставката на услуги във връзка с организирането на комуникационни дейности за сметка на представителството на Комисията в Гърция

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Militos Symvouleftiki AE понася, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 357, 21.10.2019 г.

Определение на Общия съд от 4 декември 2020 г. — Agerpha Pharma/EUIPO — Arogerpha Arzneimittel (AGERPHA)(Дело T-792/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2021/C 35/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Agerpha Pharma s.r.o. (Сенец, Словакия) (представител: D. Göbel, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Arogerpha Arzneimittel GmbH (Дрезден, Германия) (представители: A. Marx и R. Kaase, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 26 август 2019 г. (преписка R 386/2019-2), постановено в производство по възражение със страни Arogerpha Arzneimittel GmbH и Agerpha Pharma s.r.o.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.

- 2) Осъжда Agerpha Pharma s.r.o. и Arogerpha Arzneimittel GmbH да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всяко от тях да понесе половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 10, 13.1.2020 г.

Определение на Общия съд от 1 декември 2020 г. — Tikal Marine Systems/EUIPO — Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Дело T-185/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)

(2021/С 35/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tikal Marine Systems GmbH (Норддерштедт, Германия) (представител: M. Mahnkopf, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: P. Sipos и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ultra Safety Systems Inc. (Мангения Парк, Флорида, Съединени щати) (представители: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl и P. Böhner, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 януари 2020 г. (преписка R 2500/2018-4) относно производство по отмяна между Ultra Safety Systems и Tikal Marine Systems

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Tikal Marine Systems GmbH и Ultra Safety Systems Inc. да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всяко от тях, половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 1 декември 2020 г. — Tikal Marine Systems/EUIPO — Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Дело T-192/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)

(2021/С 35/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tikal Marine Systems GmbH (Норддерштедт, Германия) (представител: M. Mahnkopf, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: P. Sipos и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ultra Safety Systems Inc. (Мангония Парк, Флорида, Съединени щати) (представители: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl и P. Böhner, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 януари 2020 г. (преписка R 2499/2018-4) относно производство по отмяна между Ultra Safety Systems и Tikal Marine Systems

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Tikal Marine Systems GmbH и Ultra Safety Systems Inc. да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всяко от тях, половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ C 191, 8.6.2020 г.

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Asian Gear/EUIPO — Multimox (Roller)

(Дело T-685/20)

(2021/C 35/69)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Asian Gear BV (Пийнакер, Нидерландия) (представител: B. Gravendeel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Multimox Holding BV (Рийен, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 607 155-0002

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 3 септември 2020 г. по преписка R 1042/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение или да го измени така, че промишлен дизайн на Общността № 607 155-0002 да бъде обявен за недействителен,

При условията на евентуалност:

- да потвърди решението от 30 април 2018 г. на отдела за обявяване на недействителност и да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Изложено основание

— Нарушение на член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Asian Gear/EUIPO — Multimox (Roller)

(Дело T-686/20)

(2021/С 35/70)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Asian Gear BV (Пийнакер, Нидерландия) (представител: B. Gravendeel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Multimox Holding BV (Рийен, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 607 155-0004

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 3 септември 2020 г. по преписка R 1043/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение или да го измени така, че промишлен дизайн на Общността № 607 155-0004 да бъде обявен за недействителен,

При условията на евентуалност:

— да потвърди решението от 30 април 2018 г. на отдела за обявяване на недействителност и да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Изложено основание

— Нарушение на член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Иск, предявен на 18 ноември 2020 г. — OG/ЕИБ

(Дело T-695/20)

(2021/С 35/71)

Език на производството: френски

Страни

Иица: OG (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, адвокати)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Искания

Ищцата моли Общия съд:

- да обяви иска в настоящото производство за допустим и основателен,
- вследствие на това:
- да осъди ЕИБ да изплати трудово възнаграждение за 16 месеца и възнаграждение при напускане за 6 месеца, тоест сума в размер от 317 668 EUR към момента на подаване на първоначалното искане за обезщетение на 23 октомври 2019 г., като този размер да бъде актуализиран към момента на изплащане на сумата,
- да осъди ЕИБ да плати обезщетение за неимуществени вреди, оценени по справедливост на 50 000 EUR,
- при необходимост да отмени решението за отхвърляне на искането за обезщетение, прието на 9 март и получено на 10 март 2020 г.,
- при необходимост да отмени мълчаливия отказ по жалбата до по-горестоящия административен орган от 8 август 2020 г.,
- да разпореди, в рамките на процесуално-организационните действия, предоставянето на достъп до доклада на дружеството Sécurité et Santé au Travail Luxembourg (SSTL) (Дружество за безопасни и здравословни условия на труд в Люксембург),
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска, с който цели Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) да бъде подведена под отговорност вследствие на поредица от събития, които разглеждани отделно или заедно разкривали неправомерно поведение на ЕИБ, довело до причиняването на вреди на ищцата и предизвикало заболяването ѝ, ищцата представя едно-единствено основание, а именно допуснати от ЕИБ нарушения на задълженията за полагане на грижа, за добра администрация и за прозрачност и в по-общ план нарушение на общото задължение на всеки работодател за полагане на грижа.

В случая ищцата поддържа, че ако ЕИБ редовно бе предприемала необходимите мерки за безопасност в сградите си, е нямало да се стигне до трагичното самоубийство на една стажантка. Тя твърди също, че ако ЕИБ бе поела отговорността си във връзка с това самоубийство и бе изпълнила по отношение на служители си, и по-специално на тези, които както ищцата са били в пряк сблъсък с това самоубийство, задълженията си за прозрачност, подкрепа, откритост и съдействие, то в момента ищцата е нямало да бъде инвалидизиран служител, който търпи страдания и чиято кариера и признание на заслугите вече по никакъв начин не се отчитат от работодателя ѝ, при все че тя му е служила лоялно.

Ищцата твърди, че фактите разкриват също, че ЕИБ не само не се е проявила като отговорен и осигуряващ защита на служителите си работодател, но и вследствие на самоубийството на стажантката на ищцата е провела политика за дискредитиране и принижаване на последната до нейния физически и психически срив. След 30 години образцова кариера ищцата смята, че с нея са се отнесли като с посредствена и непочтена служителка.

Жалба, подадена на 27 ноември 2020 г. — Mylan Ireland/EMA

(Дело T-703/20)

(2021/C 35/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mylan Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представител: J. Krens, lawyer)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата (ЕМА)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да постанови, че възражението за незаконосъобразност, повдигнато от жалбоподателя срещу заключението на Комитета по лекарствените продукти за хуманна употреба, че лекарственият продукт „Tecfidera®“ на Biogen Idec Ltd има статут на различно активно вещество, което води до издаването на ново общо разрешение за търговия, така както това заключение е цитирано в решението от 30 януари 2014 г. за предоставяне на разрешение за търговия с „Tecfidera® — Dimethyl Fumarate“, е допустимо и основателно,
- да отмени решението на ЕМА от 1 октомври 2020 г., с което не потвърждава заявлението на жалбоподателя за издаване на разрешение за търговия с генерична версия на лекарствения продукт „Tecfidera“,
- да осъди ЕМА да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: тъй като възражението за незаконосъобразност е основателно, обжалваното решение е правно недопустимо, защото ЕМА е допуснала грешка при установяване на фактите и прилагане на правото и не е изпълнила задължението си за мотивиране и извършване на внимателна и щателна преценка съгласно изискванията на член 296 ДФЕС.
2. Второ основание: законосъобразността на обжалваното решение се оспорва и поради това, че статутът на „различно активно вещество“ е трябвало да бъде преразгледан при подаването на възраженията на жалбоподателя, които са били представени във фазата на подаване на заявлението. Затова се твърди, че ЕМА не е изпълнила надлежно своите задължения, и по-специално задължението си да извърши действителна и внимателна преценка и да се мотивира съгласно изискванията на член 296 ДФЕС, което на свой ред прави обжалваното решение незаконосъобразно.

Жалба, подадена на 30 ноември 2020 г. — MiMedx Group/EUIPO — DIZG (Epiflex)

(Дело T-706/20)

(2021/C 35/73)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: MiMedx Group, Inc. (Мариета, Джорджия, Съединени щати) (представители: J. Bogatz и Y. Stone, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Берлин, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Epiflex“ — марка на Европейския съюз „Epiflex“ № 1 281 385

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 25 септември 2020 г. по преписка R 133/2020-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 58 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 19, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 на Комисията,
- Нарушение на принципа на равенство, предвиден в член 20 във връзка с член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“),
- Нарушение на правото на добра администрация, предвидено в член 41, параграф 1 от Хартата,
- Нарушение на правото на справедлив съдебен процес, предвидено в член 47 от Хартата,
- Нарушение на член 95, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 19, параграф 1, трето изречение и член 10, параграф 7 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 на Комисията.

Жалба, подадена на 3 декември 2020 г. — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy)

(Дело T-711/20)

(2021/С 35/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представител: P. GonzálezBueno Catalán de Osón, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Алонте, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка със словния елемент „CMS Italy“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 150 538

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 24 септември 2020 г. по преписка R 2215/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и CMS Costruzione macchine speciali SpA да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципите на правна сигурност, равно третиране и добра администрация.

Жалба, подадена на 3 декември 2020 г. — Škoda Investement/EUIPO — Škoda Auto (Емблема на стрела с крило)

(Дело T-712/20)

(2021/C 35/75)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Škoda Investement a.s. (Пилзен, Чешка република) (представител: L. Lorenc, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Škoda Auto a.s. (Млада Болеслав, Чешка република)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на емблема на стрела с крило) — заявка за регистрация № 17 991 861

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2020 г. по преписка R 284/2020-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени изцяло решението на отдела по споровете от 9 декември 2019 г. относно възражение № B003083007,
- да върне преписката на отдела по споровете за допълнително разглеждане във връзка с всички заявени стоки и услуги,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Неправилна оценка на правните последици на процесуално незаконосъобразно първоинстанционно решение.

Жалба, подадена на 4 декември 2020 г. — Degode/EUIPO — Leo Pharma (Skinovea)

(Дело T-715/20)

(2021/C 35/76)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: DEGODE — Dermago Development GmbH (Петерсхаген, Германия) (представители: O. Spieker, A. Schönfleisch и N. Willich, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Leo Pharma A/S (Балеруп, Дания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Skinovea“ — заявка за регистрация № 17 898 565

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 4 септември 2020 г. по преписка R 337/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Иск, предявен на 9 декември 2020 г. — Съвместно предприятие „Чисто небе 2“/NG

(Дело T-721/20)

(2021/C 35/77)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: съвместно предприятие „Чисто небе 2“ (представители: M. Velardo, avvocato, и B. Mastantuono)

Ответник: NG

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да осъди ответника да заплати сумата от 141 094,80 EUR във връзка със споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства № 632506, „Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis“, сключено по линия на Седмата рамкова програма на Европейския съюз, заедно с лихва по ставката от 3,5 %, прилагана от Европейската централна банка за основните ѝ операции по рефинансиране, считано от 9 юли 2019 г. до деня на действителното плащане,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски по настоящото дело.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква следното основание в подкрепа на иска:

Ответникът не изпълнил договорните си задължения, като не възстановил сумата на разходите за персонал, които били сметнати за недопустими за целите на финансирането. Поради това на 23 май 2019 г. ищецът издал дебитно известие за сумата от 141 094,80 EUR, вече изплатена на дружеството Alpha Consulting Service Srl, в съответствие с разпоредбите на споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства. В случая нямало никакво съмнение относно фактите, от които произтичат задълженията на ответника в качеството му на представляващ съдружник в дружеството Alpha Consulting Service Srl, заличено от търговския регистър. Възраженията на дружеството след издаването на дебитното известие били твърде общи, непълни и недоказани, а съответно и като цяло неоснователни. Затова ищецът имал право да иска връщане и възстановяване на платената сума заедно с мораторни лихви.

Жалба, подадена на 10 декември 2020 г. — Far Polymers и др./Комисия**(Дело T-722/20)****(2021/C 35/78)***Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподатели: Far Polymers Srl (Филаго, Италия), Gamma Chimica SpA (Милано, Италия), Carbochem Srl (Кастильоне Олона, Италия), Jeniuschem Srl (Галарате, Италия) (представители: G. Abbatescianni и E. Patti, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд, след като приеме настоящата жалба за допустима, да отмени Регламент за изпълнение 2020/1336 на Комисията, публикуван в Официален вестник L 315 от 29 септември 2020 г., с който са наложени мита върху внасяния от Китайската народна република поливинилов алкохол (PVA).

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват осем основания в подкрепа на жалбата.

Първо основание: нарушение на нормите и явна грешка при определяне на промишлеността на Съюза в областта на PVA, в която Комисията е включила освен операторите от свободния пазар и операторите от пазара за собствено потребление, както и производителите, които същевременно са и вносители. Тази грешка: а) е засегнала установяването на вредата за промишлеността на Съюза, която всъщност съвпада само с първоначалния жалбоподател, б) е довела до налагане на мита, които не стимулират свободната конкуренция на пазара на Съюза, а само първоначалния жалбоподател или третите държави, в) е довела до неподходяща оценка на интересите на всички други промишлени оператори на Съюза (производители, вносители и потребители) срещу митата, г) е поставила регламента в открито противоречие с предходните регламенти, с които производственият капацитет на промишлеността на Съюза се приема за недостатъчен, поради което са предвидени квоти, освободени от мита. По същите причини обжалваният регламент е опорочен и от злоупотреба с власт.

Второ основание: обжалваният акт противоречи на принципите, посочени в член 102 ДФЕС, и при условията на евентуалност е опорочен от явна грешка и от злоупотреба с власт, тъй като ще доведе до създаване на господстващо положение на пазара на PVA на първоначалния жалбоподател — единственият производител, който извършва дейност на свободния пазар на Съюза и има допълнителен производствен капацитет. Обжалваният акт не отчита писмените доказателства за вече извършените антиконкурентни действия от първоначалния жалбоподател, който отказва да продава нискокачествен PVA на цени, които отчитат ниските производствени разходи.

С третото основание се оспорват мотивите на акта, с който са наложени митата, поради нарушение на член 296 ДФЕС и поради явна грешка, тъй като Комисията е отказала да се извърши сегментиране на пазара на Съюза между ниско и високо качество, макар да е приела, че PVA се продава с две различни качества, които имат ясно различни производствени разходи, получатели и цени. Посочените качества не могат да се припокриват, нито са взаимнозаменяеми. Вследствие на сегментирането на пазара Комисията следвало да освободи от мита нискокачествения PVA.

Четвъртото основание има за предмет винилацетатния мономер (VAM) — основната суровина за производството на PVA. При определянето на нормалната стойност за целите на дъмпинговия марж Комисията не е взела предвид липсата на изкривяване на цените на китайския VAM, доколкото вече са били съобразени с цените на международния пазар. Също така при определянето на маржа на вредата Комисията не е взела предвид ниските разходи, поети от китайските износители, които спестяват от цената на VAM, тъй като са вертикално интегрирани.

Пето основание: Комисията е мотивирала неправилно и противоречиво обжалвания акт в нарушение на член 296 ДФЕС, като е пренебрегнала значението на метанола за определянето на разходите на китайските производители, поради което не е признала — при определянето на маржа на вредата — съответната корекция на експортните цени за посочения разходен фактор.

С шестото основание се оспорва частта от обжалвания акт, в която съгласно член 254 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета Комисията освобождава вноса на PVA, предназначен за сектора за производство на картон, доколкото посоченото освобождаване: а) не обхваща други крайни приложения, които се намират точно в същото положение като сектора за производство на картон; и б) е приложено само за сместа на PVA, с изключение на обикновения внос.

Предмет на седмото основание е нарушението на член 296 ДФЕС, както и на съображение 12 и член 6, параграф 8 от основния регламент, тъй като Комисията е решила да не взема предвид определени доводи само поради факта, че са били изтъкнати от заинтересованите страни, а не от китайските износители. Така Комисията произволно е въвела принципа, че само някои категории субекти могат да оспорват приемането на даден акт от европейските институции.

Последно осмо основание: нарушение на член 296 ДФЕС и на член 19 от основния регламент относно достъпността на информацията. Комисията е събрала цял набор от неверителни данни, като не е осигурила достъп до тях на заинтересованите страни. По този начин заинтересованите страни не са могли да разберат мотивите на Комисията за приемането на обжалвания акт.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG